

UDKAST

Social-, Bolig- og Ældreministeriet
Center for Ældre og Tværgående Velfærd
2024 - 5088
bgn

22. august 2024

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om socialtilsyn og forskellige andre love

(Ændringer som følge af ældreloven, lov om ældretilsyn og lov om lokalplejehjem)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 22. januar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 217 af 5. marts 2024, § 1 i lov nr. 329 af 9. april 2024, § 1 i lov nr. 644 af 11. juni 2024 og § 1 i lov nr. 680 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter »lov«: », jf. dog *stk. 5*«.
2. I § 2 indsættes som *stk. 5*:
»*Stk. 5*. Personer, der kan modtage hjælp og støtte m.v. efter §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven, kan ikke modtage hjælp og støtte efter §§ 83, 83 a, 84, og 86 i denne lov.«
3. §§ 2 a, 14 a, 79 a, 81 a, 93, 192 og 192 a ophæves.
4. § 79, *stk. 3*, ophæves.
Stk. 4 bliver herefter *stk. 3*.
5. I § 91, *stk. 6*, ændres »Ældreministeren« til: »Social- og boligministeren«.
6. Kapitel 23 ophæves.
7. I § 123, *stk. 1*, indsættes efter »lov«: »og efter ældreloven«.

UDKAST

8. I § 124 a, 1. pkt., ændres »eller aktiverende« til: »aktiverende«, og efter »104« indsættes: »i denne lov eller §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven«.

9. I § 129, stk. 1, indsættes efter »denne lov,«: »botilbud efter ældreloven«.

10. I § 131 b, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »kapitel 16«: »i denne lov eller efter §§ 10, 16 og 17 i ældreloven«.

11. I § 136, 1. pkt., indsættes efter »104«: »i denne lov eller §§ 10, 16 og 17 i ældreloven«.

12. I § 136 b, 1. pkt., indsættes efter »104«: »i denne lov eller §§ 10, 16 og 17 i ældreloven«.

13. I § 137 b, stk. 1, nr. 3, og § 137 c, stk. 2, indsættes efter »lov om social service«: »eller ældreloven«.

14. I § 137 d, stk. 1, indsættes efter »lov om social service«: »eller personlig hjælp og pleje samt hjælp og støtte til nødvendige praktiske opgaver m.v., som er tildelt i medfør af § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven,«.

15. I § 139, stk. 1, udgår », jf. dog stk. 2«.

16. § 139, stk. 2, ophæves.

17. §§ 151-151 c ophæves.

18. I § 161, stk. 2, ændres »85« til: »83-85, 86«.

19. § 161, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

20. I § 161, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »Eldreministeren« til: »Social- og boligministeren«.

21. I § 181, stk. 3, ændres », 108 eller 192« til: »eller 108«, og », i en friplejebolig efter lov om friplejeboliger« udgår.

22. § 182, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7.

UDKAST

23. I § 182, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., udgår »og 3«.

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 261 af 13. marts 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 329 af
9. april 2024, § 9 i lov nr. 661 af 11. juni 2024 og § 3 i lov nr. 680 af 11.
juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, indsættes efter »beskæftigelsesministeren«: »og på ældreom-
rådet efter forhandling med ældreministeren«.

2. I § 3 a, 1. og 2. pkt., ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældre-
loven«.

3. I § 8, stk. 2, ændres »§§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-
151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90,
nr. 1-3 og 11, i barnets lov« til: »§§ 6, 10, 13, 14, 16-19, 21, 22, 24, 28-31
og 46 i ældreloven og §§ 6, 7, 9 og 11 i lov om ældretilsyn«.

4. I § 9, stk. 3, indsættes efter »efter lov om social service«: », efter ældre-
loven«.

5. I § 9, stk. 3, nr. 1, udgår »og 192«, og efter »service« indsættes: »eller §
46 i ældreloven«.

6. I § 9 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »og § 90, nr. 1, i barnets lov« til: », § 90, nr.
1, i barnets lov eller § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven«.

7. I § 9 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 119 i lov om social service eller § 90, nr.
11, i barnets lov« til: »§ 28 i ældreloven«, og »og § 90, nr. 1, i barnets lov«
ændres til: », § 90, nr. 1, i barnets lov eller § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i
ældreloven«.

8. I § 9 b, stk. 3, ændres »§§ 120 og 122 i lov om social service og § 90, nr.
11, i barnets lov« til: » §§ 28 og 31 i ældreloven«.

9. I § 9 c, stk. 2, nr. 1, udgår »og 192«, og efter »service« indsættes: »eller
§ 46 i ældreloven«.

UDKAST

10. I § 9 c, stk. 5, indsættes efter »§ 96 b, stk. 2, i lov om social service,«: »og efter ældreloven,«.

11. I § 9 c, stk. 5, nr. 1, udgår »og § 192«, og efter »service« indsættes: »eller § 46 i ældreloven«.

12. I § 9 c, stk. 6, 1. pkt., ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

13. I § 9 c, stk. 7, 1. pkt., ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«, og »og § 90, nr. 1, i barnets lov« ændres til: », § 90, nr. 1, i barnets lov og § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven«.

14. I § 9 c, stk. 7, 2. pkt., ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«, og »§§ 120 og 122 i lov om social service« ændres til: »§§ 28 og 31 i ældreloven«.

15. I § 9 c, stk. 9, ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

16. I § 9 c, stk. 10, 3. pkt., ændres »eller barnets lov« til: », barnets lov eller ældreloven«.

17. I § 9 c, stk. 12, 1. pkt., ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

18. I § 9 c, stk. 13, 2. pkt., ændres »og barnets lov« til: », og barnets lov og ældreloven«.

19. I § 12 c, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 79 a,«, og efter »barnets lov« indsættes: », kapitel 3 i ældreloven«.

20. I § 13, stk. 1, 1. pkt., udgår »forebyggende hjemmebesøg efter § 79 a i lov om social service«, og efter »§§ 83-84 og 86 i lov om social service« indsættes: »§§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven«.

21. I § 16 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »eller barnets lov« til: », barnets lov eller ældreloven«.

22. Overskriften før § 30 og §§ 30-33 ophæves.

23. I § 43, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »barnets lov«: », ældreloven«.

UDKAST

24. I § 82 a, stk. 2, og § 83, stk. 2, ændres »§§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122 og 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov« til: »§§ 6, 10, 13, 14, 16-19, 21, 22, 24, 28-31 og 46 i ældreloven og §§ 1-16 i lov om ældretilsyn«.

25. I § 84, stk. 2, ændres »§§ 83-84 og 86 i lov om social service« til: »§§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven«.

26. I § 84 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter forhandling med social- og boligministeren fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service.«

27. I § 84 a ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

28. I § 89 a, stk. 2, ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

29. I § 90, stk. 2, indsættes efter »Social- og boligministeren«: », på ældreområdet efter forhandling med ældreministeren«, efter »efter lov om social service« indsættes: »og ældreloven«, og efter »§ 196, stk. 2, 1. pkt., i lov om social service« indsættes: »og § 48 i ældreloven«.

30. I § 90, stk. 3, ændres »eller § 214, stk. 3, i barnets lov« til: », § 214, stk. 3, i barnets lov eller § 48 i ældreloven«.

§ X

I lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 908 af 3. juli 2024, foretages følgende ændringer:

[Udestår]

§ 3

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, foretages følgende ændring:

UDKAST

1. I § 80, stk. 3, indsættes efter »§ 90, stk. 1, i denne lov«: », §§ 28-31 i ældreloven«.

2. § 90, nr. 12, ophæves.

§ 4

I lov nr. 560 af 29. maj 2018 om ændring af lov om social service og lov om socialtilsyn (Styrket tilsyn på ældreområdet), som ændret ved § 2 i lov nr. 823 af 7. maj 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 3, ændres »31. december 2024« til: »1. juli 2025«.

§ 5

I lov nr. 750 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service (Genindførelse af ordning med obligatorisk opfølgings- og læringsforløb efter påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn) foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 2, ændres »1. januar 2025« til: »1. juli 2025«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 4 og 5 træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på [f.eks. ansøgninger indgivet før lovens ikrafttræden]. For sådanne [ansøgninger] finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 7

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens § X kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og/eller Grønland med de ændringer, som de færøske/grønlandske/henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger. [Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.]

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Ændringer i serviceloven og barnets lov
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser
2.1.3.	Den foreslåede ordning
2.2.	Ændringer i retssikkerhedsloven
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser
2.2.3.	Den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

UDKAST

1. Indledning

Lovforslaget udmønter sammen med de samtidigt fremsatte forslag til ældreloven, ældretilsynsloven og lov om lokalplejehjem samt forslag til lov om ændring af lov om friplejeboliger og lov om almene boliger m.v. *Aftale mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre om en reform af ældreområdet* af 18. april 2024.

Lovforslagene har til formål at frisætte ældreområdet og dermed grundlæggende forandre den måde, ældreplejen styres, dokumenteres, kontrolleres og leveres på.

Med dette lovforslag foreslås de ændringer i lovgivningen, der er nødvendige som følge af de samtidigt fremsatte lovforslag til ældreloven og ældretilsynsloven.

Dette lovforslag indeholder først og fremmest en række forslag om konsekvensændringer i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024 (herefter serviceloven), og i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 13. marts 2024 (herefter retssikkerhedsloven), hvorved en række bestemmelser foreslås ophævet i serviceloven og retssikkerhedsloven og flyttet – nogle med mindre justeringer – til den foreslåede ældrelov, mens en række øvrige bestemmelser foreslås konsekvensændret.

Lovforslaget indeholder også en række forslag om konsekvensændringer i barnets lov, lov nr. 560 af 29. maj 2018 om ændring af lov om social service og lov om socialtilsyn (Styrket tilsyn på ældreområdet), lov nr. 750 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service (Genindførelse af ordning med obligatorisk opfølgings- og læringsforløb efter påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn) og lov om [indsæt den relevante lov].

[Indsæt evt. yderligere forslag om ændring af love, som skal medtages i lovforslaget]

Det bemærkes, at lovforslaget ikke indeholder forslag om ændringer som følge af det samtidigt fremsatte forslag til lov om lokalplejehjem. Dette skyldes, at lokalplejehjem efter forslaget ikke vil blive ejere af de bygningsmæssige rammer, og at lokalplejehjem derfor vil være omfattet af de eksisterende henvisninger i serviceloven og retssikkerhedsloven til lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1343 af 24. november 2023 (herefter almenboligloven), og til plejehjem m.v. efter § 192 i serviceloven, der med

UDKAST

lovforslaget og forslaget til ældreloven foreslås ophævet og flyttet til § 46 i den foreslåede ældrelov.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændringer i serviceloven og barnets lov

2.1.1. Gældende ret

Reglerne om hjælp og støtte til ældre fremgår af serviceloven – navnlig af en række centrale bestemmelser i lovens afsnit V.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i serviceloven, at enhver, der er fyldt 18 år og opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.

Efter § 2 a, stk. 1, i serviceloven kan personer, der på grund af deres aktiviteter under anden verdenskrig modtager erstatning i henhold til lov om erstatning til besættelsestidens ofre, visiteres direkte fra udlandet til et plejehjem, jf. § 192, der har personale med særlig ekspertise i at pleje personer, der lider af kz-syndrom. Det følger af § 2 a, stk. 2, at for at kunne blive visiteret til et plejehjem efter stk. 1 skal de pågældende 1) opfylde betingelserne for at få opholdstilladelse i Danmark og 2) opfylde de gældende betingelser for visitation til plejehjem i den kommune, hvor plejehjemmet ligger. Efter § 2 a, stk. 3, fastsætter ældreministeren nærmere regler om dokumentation for, at visitationsbetingelserne er opfyldt.

Det fremgår af § 14 a, stk. 1, i serviceloven, at ældreministeren samler og formidler oplysninger om kommunale og private tilbud om plejehjem, jf. § 192, plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, og fripleje-boligbebyggelser, der er omfattet af lov om friplejeboliger, i en landsdækkende plejehjemsoversigt, jf. dog stk. 2. Efter § 14 a, stk. 2, omfatter plejehjemsoversigten ikke tilbud, hvor hjælpen og støtten til borgerne i tilbuddet i væsentligt omfang omfatter støtte efter § 85. Det følger af § 14 a, stk. 3, at tilbud, som er nævnt i stk. 1, kun kan indgå i kommunalbestyrelsens forsyning, jf. § 4, stk. 2, hvis de er registreret i plejehjemsoversigten. Ifølge § 14 a, stk. 4, fastsætter ældreministeren nærmere regler om plejehjemsoversigten, herunder om kommunalbestyrelsernes og private tilbudspligt til at give oplysninger til plejehjemsoversigten, og om Sundhedsdatastyrelsens beføjelser i den forbindelse.

Efter § 79, stk. 1, i serviceloven kan kommunalbestyrelsen iværksætte eller give tilskud til generelle tilbud med aktiverende og forebyggende sigte. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer for, hvilke persongrupper der kan benytte tilbuddene. Det følger af § 79, stk. 3, at ældreministeren

UDKAST

i en bekendtgørelse fastsætter regler om betaling for tilbud efter stk. 1 på ældreområdet, herunder om beregningsgrundlaget for betalingen.

Det fremgår af § 79 a, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde mindst et årligt forebyggende hjemmebesøg til alle borgere, der er fyldt 82 år, og som bor i kommunen, jf. dog stk. 2-4. Efter § 79 a, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde et forebyggende hjemmebesøg til alle borgere, som bor i kommunen, i deres fyldte 75. år og deres fyldte 80. år. Det følger af § 79 a, stk. 3, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde et forebyggende hjemmebesøg til alle borgere, som bor alene i kommunen, i deres fyldte 70. år. Ifølge § 79 a, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen tilbyde forebyggende hjemmebesøg efter behov til borgere i alderen 65 år til 81 år, som er i særlig risiko for at få nedsat social, psykisk eller fysisk funktionsevne, og som bor i kommunen. Det fremgår af § 79 a, stk. 5, at kommunalbestyrelsen tilrettelægger besøgene efter behov, jf. dog stk. 1-3. Efter § 79 a, stk. 6, kan kommunalbestyrelsen vælge at undtage de borgere, som modtager både personlig pleje og praktisk hjælp efter § 83, fra ordningen om forebyggende hjemmebesøg. Det følger af § 79 a, stk. 7, at ældreministeren kan fastsætte regler om de kommunale forpligtelser efter stk. 1-6, herunder om samordning med andre generelle kommunale forebyggende og aktiverende foranstaltninger og om andre måder at gennemføre det forebyggende hjemmebesøg på end ved besøg i hjemmet.

Efter § 81 a, stk. 1, i serviceloven skal kommunalbestyrelsen i et møde træffe beslutning om samt offentliggøre en værdighedspolitik, der beskriver de overordnede værdier og prioriteringer for personlig hjælp, omsorg og pleje m.v., som ydes efter lov om social service til personer over folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Det følger af § 81 a, stk. 2, at ældreministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens forpligtelser efter stk. 1.

Det fremgår af § 83, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde 1) personlig hjælp og pleje, 2) hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og 3) madservice. Det følger af § 83, stk. 2, at tilbuddene efter stk. 1 gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver. Ifølge § 83, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen forud for vurderingen af behovet for hjælp efter stk. 1 vurdere, om et tilbud efter § 83 a vil kunne forbedre personens funktionsevne og dermed nedsætte behovet for hjælp efter stk. 1. Efter § 83, stk. 4, skal tilbud om hjælp efter stk. 1 bidrage dels til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, dels til at afhjælpe væsentlige følger af nedsat fysisk eller

UDKAST

psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Det følger af § 83, stk. 5, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte individuelle mål for hjælp efter stk. 1 til den enkelte modtager af hjælpen. Hjælpen skal løbende tilpasses modtagerens behov. Efter § 83, stk. 6, skal kommunalbestyrelsen i forbindelse med afslutning af et rehabiliteringsforløb efter § 83 a vurdere modtagerens behov for hjælp efter § 83. Det fremgår af § 83, stk. 7, at tilbuddene efter stk. 1 kan ikke gives som generelle tilbud efter § 79. Efter § 83, stk. 8, skal kommunen ved tilrettelæggelsen af pleje og omsorg m.v. for en person med en demensdiagnose så vidt muligt respektere dennes vejledende tilkendegivelser for fremtiden med hensyn til bolig, pleje og omsorg (plejetestamenter).

Det følger af § 83 a, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde et korterevarende og tidsafgrænset rehabiliteringsforløb til personer med nedsat funktionsevne, hvis rehabiliteringsforløbet vurderes at kunne forbedre personens funktionsevne og dermed nedsætte behovet for hjælp efter § 83, stk. 1. Vurderingen skal være individuel og konkret og tage udgangspunkt i modtagerens ressourcer og behov. Efter § 83 a, stk. 2, skal rehabiliteringsforløbet, jf. stk. 1, tilrettelægges og udføres helhedsorienteret og tværfagligt. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte individuelle mål for rehabiliteringsforløbet i samarbejde med den enkelte modtager af forløbet. Ifølge § 83 a, stk. 3, skal de fastsatte mål og tidsrammen for rehabiliteringsforløbet indgå i en samlet beskrivelse af forløbet. Er der under rehabiliteringsforløbet behov for at ændre i målene, skal dette ske i samarbejde med modtageren. Det fremgår af § 83 a, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde modtageren af et rehabiliteringsforløb den nødvendige hjælp og støtte under forløbet med henblik på at nå de fastsatte mål, jf. stk. 2. Hjælpen og støtten skal løbende tilpasses udviklingen i modtagerens funktionsevne. Hvis modtageren ikke gennemfører et rehabiliteringsforløb, skal kommunalbestyrelsen vurdere modtagerens behov for hjælp efter § 83, jf. § 83, stk. 6.

Efter § 84, stk. 1, i serviceloven skal kommunalbestyrelsen tilbyde afløsning eller aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det følger af § 84, stk. 2, at kommunen kan tilbyde midlertidigt ophold til personer, der i en periode har et særligt behov for omsorg og pleje.

Det følger af § 86, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde genoptræning til afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse. Efter § 86, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde hjælp til at vedligeholde

UDKAST

fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

Det fremgår af § 91, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal skabe grundlag for, at modtagere af hjælp efter § 83 kan vælge mellem to eller flere leverandører af denne hjælp, hvoraf den ene leverandør kan være kommunal. Efter § 91, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen for at opfylde forpligtelsen i medfør af stk. 1 som minimum 1) indgå kontrakt med to eller flere leverandører eller 2) tilbyde modtagerne et fritvalgsbevis, som giver borgere, der er visiteret til hjælp efter § 83, adgang til, at de pågældende borgere selv indgår aftale med en cvr-registreret virksomhed om hjælpens udførelse, jf. dog stk. 3. Det følger af § 91, stk. 3, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at en borger ikke kan modtage hjælpen efter stk. 2, nr. 2. Efter § 91, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen vejlede de borgere, der modtager et fritvalgsbevis efter stk. 2, nr. 2, om ordningen. Det fremgår af § 91, stk. 5, at kommunalbestyrelsen fastsætter værdien af fritvalgsbeviset, jf. stk. 2, nr. 2, for hver af de ydelseskategorier efter § 83, som kommunalbestyrelsen har besluttet at tilbyde i ordningen. Kommunalbestyrelsen afregner med den leverandør, som borgeren har valgt, jf. stk. 2, nr. 2, til den pris, der svarer til fritvalgsbevisets værdi, jf. stk. 6. Det følger af § 91, stk. 6, at ældreministeren fastsætter nærmere regler om leverandørernes tilbagemeldingspligt, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, og om kommunalbestyrelsens tilrettelæggelse af fritvalgsbeviset, jf. stk. 2, nr. 2, og regler om beregningsgrundlaget for og offentliggørelse af fritvalgsbevisets værdi.

Det fremgår af § 93, stk. 1, i serviceloven, at bestemmelserne i §§ 91 og 94 ikke omfatter beboere i plejehjem m.v., jf. § 192, lejere i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, lejere og beboere i friplejeboliger, der er omfattet af lov om fripleje-boliger, og lejere i tilsvarende boligenheder. Efter § 93, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen fastsætte og offentliggøre de kvalitetskrav, der stilles til leverandører af kommunale serviceydelser til de i stk. 1 nævnte persongrupper, jf. § 139. Hvis kommunalbestyrelsen har ansvaret for andre dele af driften af de i stk. 1 nævnte boliger, skal kommunalbestyrelsen endvidere fastsætte og offentliggøre de kvalitetskrav, der stilles i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver. Ifølge § 93, stk. 3, fastsætter ældreministeren i en bekendtgørelse regler for opgørelse og offentliggørelse m.v. af de af kommunalbestyrelsen fastsatte kvalitetskrav efter stk. 2.

Kapitel 23 i serviceloven indeholder regler om pasning af døende. Det fremgår af § 119, stk. 1, i serviceloven, at personer, som passer en nærtstående,

UDKAST

der ønsker at dø i eget hjem, efter ansøgning er berettiget til plejevederlag som nævnt i § 120. Det er en betingelse for at yde plejevederlag, at hospitalets behandling efter en lægelig vurdering må anses for udsigtsløs, og at den syges tilstand ikke i øvrigt nødvendiggør indlæggelse eller forbliven på sygehus eller ophold i plejehjem, plejebolig el.lign. Det er endvidere en betingelse, at den syge er indforstået med etableringen af plejeforholdet. Det følger af § 119, stk. 2, at en arbejdsgiver, der yder løn til en ansat under dennes fravær fra arbejdet i forbindelse med pasning af en nærtstående efter stk. 1, således at den ansatte ikke har en tabt arbejdsindtægt, er berettiget til at få udbetalt det beløb, som den ansatte ellers ville være berettiget til i plejevederlag efter § 120, stk. 1.

Det fremgår af § 120, stk. 1, i serviceloven, at plejevederlag efter § 119 udgør 1,5 gange det dagpengebeløb, som modtageren i tilfælde af egen sygdom ville have ret til efter lov om sygedagpenge, jf. dog stk. 2. Selvstændigt erhvervsdrivende, der ikke er tilmeldt den frivillige forsikring, eller som i henhold til den frivillige forsikring har ret til dagpenge fra tredje fraværsdag, kan få udbetalt plejevederlag fra første fraværsdag. Plejevederlaget kan ikke overstige den hidtidige indtægt, jf. § 47 i lov om sygedagpenge. Det følger af § 120, stk. 2, at personer, som ikke er berettiget til plejevederlag efter stk. 1, får udbetalt 16.637 kr. (2022-niveau) månedligt i plejevederlag. Personer, som er berettiget til plejevederlag efter stk. 1, kan vælge i stedet at få udbetalt et plejevederlag som anført i 1. pkt. Plejevederlaget kan i dette tilfælde, jf. 1. og 2. pkt., ikke udbetales sammen med en anden offentlig forsørgelsesydelse. Hvis flere personer deles om plejeopgaven, nedsættes beløbet svarende til den pågældendes forholdsmæssige andel af plejeopgaven. Det fremgår af § 120, stk. 3, at hvis flere personer deles om plejeopgaven, kan det samlede plejevederlag ikke overstige 1,5 gange det maksimale sygedagpengebeløb efter § 50, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Efter § 120, stk. 4, kan kommunalbestyrelsen i ganske særlige tilfælde beslutte at yde plejevederlag med et højere beløb end anført i stk. 1-3.

Ifølge § 121, stk. 1, i serviceloven ophører retten til plejevederlag ved plejeforholdets afslutning. Ved den plejekrævendes død bevares retten til plejevederlag i indtil 14 dage efter dødsfaldet. Den plejekrævendes indlæggelse af kortere varighed på sygehus eller lignende medfører ikke i sig selv bortfald af plejevederlag. Efter § 121, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen undtagelsesvis træffe afgørelse om ophør af retten til plejevederlag, hvis pleje i hjemmet ikke fortsat kan anses for hensigtsmæssig.

Det fremgår af § 122, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen kan, såfremt udgiften ikke dækkes på anden vis, yde hjælp til sygeplejeartikler

UDKAST

og lign., når 1) nærtstående i forbindelse med et etableret plejeforhold, jf. § 119, passer en døende, 2) kommunen varetager plejen helt eller delvis eller kommunalbestyrelsen yder tilskud efter § 95 til hjælp, som familien selv antager, eller 3) et hospice varetager plejen. Efter § 122, stk. 2, ydes hjælpen uden hensyn til den pågældendes eller familiens økonomiske forhold.

Efter § 123, stk. 1, i serviceloven, kan lederen af et bo- eller dagtilbud efter denne lov med beboere eller brugere med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne kan fastsætte en vejledende husorden, der angiver de nærmere regler og retningslinjer for ophold på bo- eller dagtilbuddets fællesarealer.

Det fremgår af § 124 a i serviceloven, at bestemmelserne i §§ 124 b-135 b gælder for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der får personlig og praktisk hjælp eller socialpædagogisk bistand m.v. efter §§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102 eller aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter §§ 124 b-129 a. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Efter § § 129, stk. 1, i serviceloven kan kommunalbestyrelsen, jf. § 131, indstille til Familieretshuset at træffe afgørelse om, at en person, der modsætter sig flytning eller mangler evnen til at give informeret samtykke hertil, jf. dog § 136 f, skal optages i et bestemt botilbud efter denne lov, botilbud i boliger opført efter den nu ophævede lov nr. 378 af 10. juni 1987 om boliger for ældre og personer med handicap, friplejebolig efter lov om friplejeboliger eller botilbud efter lov om almene boliger m.v. og om nødvendigt udskrives fra et botilbud, når 1) det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og 2) hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig og 3) den pågældende ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger og 4) den pågældende udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade og 5) det er uforsvarligt ikke at sørge for flytning.

Det fremgår af § 131 b, stk. 1, i serviceloven, at det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap efter indstilling fra kommunalbestyrelsen efter § 128 b, stk. 1, § 128 g, stk. 1, og § 128 h, stk. 1, træffer afgørelse om tilladelse til anvendelse af kamerakig, låsning og sikring af skabe og skuffer m.v. og adgang til en beboers bolig i et botilbud. Nævnets afgørelse skal træffes senest 2 uger efter modtagelse af kommunalbestyrelsens indstilling. Det følger af § 131 b, stk. 2, nr. 3, at indstillingen bl.a. skal indeholde oplysninger om den socialpædagogiske hjælp og

UDKAST

pleje efter kapitel 16, der har været iværksat før indstillingen efter § 128 b, stk. 1, § 128 g, stk. 1, eller § 128 h, stk. 1.

Efter § 136 i serviceloven gælder bestemmelserne i dette kapitel (24) for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som ikke er en konsekvens af en erhvervet og fremadskridende mental svækkelse, der får personlig og praktisk hjælp eller socialpædagogisk bistand m.v. efter §§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102 eller aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter § 136 a. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Det fremgår af § 136 b i serviceloven, at bestemmelserne i dette kapitel (24 b) gælder for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som er en konsekvens af en erhvervet og fremadskridende mental svækkelse, der får personlig og praktisk hjælp eller socialpædagogisk bistand m.v. efter §§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102 eller aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter §§ 136 c-136 f. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Efter § 137 b, stk. 1, i serviceloven, kan kommunalbestyrelsen for visse besøgende træffe afgørelse om begrænsning af adgangen til fællesboligarealer i de boformer, der er nævnt i § 137 a, hvis 1) den besøgende udøver vold eller truer med vold over for andre beboere eller personalet eller i øvrigt udviser en adfærd, der er til fare for de øvrige beboere eller personalet, 2) den besøgende, uden at der er tale om fysisk vold, generer eller udøver chikane over for andre beboere eller personalet eller 3) den besøgendes adfærd er stærkt generende for de andre beboere eller personalet ved at skabe generel utryghed ved at opholde sig på fællesboligarealerne eller forråelse af miljøet på fællesboligarealerne eller ved at vanskeliggøre den nødvendige hjælp efter lov om social service.

Det fremgår af § 137 c, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen ikke kan træffe afgørelse om at begrænse konkrete besøgendes adgang i den del af boligen, som beboeren alene har råderet over. Efter § 137 c, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen dog træffe afgørelse om, at visse besøgende, der over for personalet udviser en adfærd som nævnt i § 137 b, stk. 1, nr. 1 og 2, ikke må være til stede i denne del af boligen i de tidsrum, hvor der leveres visiteret hjælp efter lov om social service.

Efter § 137 d, stk. 1, i serviceloven, træffes afgørelser efter § 137 b, stk. 1, og § 137 c, stk. 2, på et møde i kommunalbestyrelsen eller i det stående

UDKAST

udvalg, i kommuner med magistratsordning dog af det magistratsmedlem, som ydelse efter § 83 i lov om social service henhører under.

Det fremgår af § 139, stk. 1, i serviceloven, at social- og boligministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutninger om indhold, omfang og udførelse af tilbud til voksne efter denne lov samt følge disse beslutninger op, jf. dog stk. 2. Efter § 139, stk. 2, kan ældreministeren fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutninger om indhold, omfang og udførelse af tilbud til voksne efter §§ 79, 79 a, 83, 83 a, 84, 86, 119-122 og 192 samt følge disse beslutninger op.

Efter § 150, stk. 1, i serviceloven skal Styrelsen for Patientsikkerhed føre tilsyn med den personlige hjælp, omsorg og pleje efter §§ 83-87, som ydes på de registreringspligtige kommunale og private enheder efter § 150 c, stk. 1 og 2. Det følger af § 150, stk. 2, at Styrelsen for Patientsikkerhed skal gennemføre tilsynet efter stk. 1 ud fra en løbende vurdering af, hvor der kan være størst risiko for, at den personlige hjælp, omsorg og pleje ikke har den fornødne kvalitet. Styrelsen for Patientsikkerhed skal ligeledes på baggrund af en begrundet mistanke gennemføre tilsyn efter stk. 1, hvis det vurderes nødvendigt af hensyn til den fornødne kvalitet af den personlige hjælp, omsorg og pleje i en enhed. Det fremgår af § 150, stk. 3, at bliver Styrelsen for Patientsikkerhed bekendt med overtrædelser, mangler eller bekymrende forhold i forbindelse med tilsyn efter stk. 1, skal styrelsen orientere vedkommende registreringspligtige enhed og den stedlige kommunalbestyrelse. Det følger af § 150, stk. 4, at bliver den stedlige kommunalbestyrelse orienteret om overtrædelser, mangler eller bekymrende forhold efter stk. 3, skal kommunalbestyrelsen orientere kommunalbestyrelserne i borgernes handlekommuner, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, når disse borgere kan blive berørt. Efter § 150, stk. 5, fastsætter Styrelsen for Patientsikkerhed nærmere regler om vurdering af kvaliteten af den personlige hjælp, omsorg og pleje, herunder i form af opstilling af kriterier og indikatorer.

Det fremgår af § 150 a, stk. 1, i serviceloven, at en registreringspligtige enhed er forpligtet til at give de oplysninger, som er nødvendige som led i tilsynet, på anmodning fra Styrelsen for Patientsikkerhed. Efter § 150 a, stk. 2, har Styrelsen for Patientsikkerhed til enhver tid som led i tilsynet efter § 150, stk. 1, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til alle registreringspligtige enheder omfattet af tilsynet.

UDKAST

Efter § 150 b, stk. 1, udarbejder Styrelsen for Patientsikkerhed en tilsynsrapport efter hvert tilsynsbesøg udført efter § 150, stk. 1. Styrelsen for Patientsikkerhed udarbejder en årlig sammenfatning af observationer og vurderinger som følge af tilsynene efter § 150, stk. 1. Det følger af § 150 b, stk. 2, at Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter regler om offentliggørelse af tilsynsrapporter og sammenfatninger, jf. stk. 1.

Det fremgår af § 150 c, stk. 1, i serviceloven, at følgende enheder skal registrere sig hos Styrelsen for Patientsikkerhed, jf. dog stk. 2: 1) Plejehjem m.v., jf. § 192, 2) Plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, 3) Friplejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om friplejeboliger, 4) Andre tilsvarende boligenheder, herunder midlertidige pladser, hvor hjælpen udgår fra servicearealer og der er tilknyttet fast personale, 5) Leverandører, som leverer hjælp efter § 83, jf. § 91. Efter § 150 c, stk. 2, omfatter registreringspligten efter stk. 1 ikke enheder, hvor hjælpen og støtten til borgerne i enheden i væsentligt omfang omfatter støtte efter § 85. Det følger af § 150 c, stk. 3, at Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter nærmere regler om registrering efter stk. 1, herunder om, at registrering skal ske elektronisk.

Det følger af § 150 d, stk. 1, i serviceloven, at tilsiger forholdene i den registreringspligtige enhed det, kan Styrelsen for Patientsikkerhed give påbud om krav til den social- og plejefaglige indsats eller om midlertidigt at indstille driften af den social- og plejefaglige indsats hos den pågældende enhed helt eller delvis. Efter § 150 d, stk. 2, kan afgørelser efter stk. 1 ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det følger af § 150 d, stk. 3, at Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter regler om offentliggørelse af afgørelser truffet efter stk. 1.

Det fremgår af § 150 e i serviceloven, at modtager en registreringspligtig enhed, jf. § 150 c, et påbud om krav til den social- og plejefaglige indsats eller om midlertidigt at indstille driften af den social- og plejefaglige indsats hos den pågældende enhed helt eller delvis, jf. § 150 d, stk. 1, skal vedkommende registreringspligtige enhed tage imod et opfølgings- og læringsforløb ved et udgående rejseshold under Videnscenter for værdig ældrepleje i Sundhedsstyrelsen.

Efter § 151, stk. 1, i serviceloven har den stedlige kommune pligt til at føre tilsyn med, at de kommunale opgaver efter §§ 83, 83 a og 86 løses i overensstemmelse med de afgørelser, kommunalbestyrelsen har truffet efter disse bestemmelser og i henhold til kommunalbestyrelsens vedtagne kvalitetsstandarder, jf. § 139. Det følger af § 151, stk. 2, at som led i

UDKAST

tilsynsforpligtelsen efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen hvert år foretage mindst ét uanmeldt tilsynsbesøg på plejehjem m.v., jf. § 192, i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, og i andre, tilsvarende boligenheder i kommunen. Tilsynet omfatter indsatsen over for de beboere og lejere, der modtager kommunale serviceydelser. Tilsynet må ikke varetages af leverandører eller personer, der udfører opgaver på området. Efter § 151, stk. 3, gælder kommunalbestyrelsens forpligtelse efter stk. 1 og 2 ikke tilbud, som er omfattet af socialtilsynet, jf. § 4 i lov om socialtilsyn.

Det fremgår af § 151 a, stk. 1, i serviceloven, at pligten til at følge op på enkeltsager og føre tilsyn, jf. § 148, stk. 1 og 2, og § 151, stk. 1, påhviler for lejere og beboere i friplejeboliger kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor friplejeboligerne ligger. Efter § 151 a, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen som led i tilsynsforpligtelsen hvert år foretage mindst ét uanmeldt tilsynsbesøg i friplejeboligerne. Tilsynet omfatter indsatsen over for de lejere og beboere, der modtager kommunale serviceydelser. Tilsynet må ikke varetages af friplejeboligleverandører eller personer, der udfører opgaver for den friplejeboligleverandør, som tilsynet omfatter. Det følger af § 151 a, stk. 3, at kommunalbestyrelsen som led i hvert tilsynsbesøg skal sikre, at den service, der generelt leveres i friplejeboligbebyggelsen, er i overensstemmelse med friplejeboligleverandørens certifikation.

Det følger af § 151 b, stk. 1, i serviceloven, at konstaterer kommunalbestyrelsen ved tilsynsbesøget i friplejeboligerne, at borgeren ikke modtager den hjælp, som denne efter afgørelsen har krav på, skal kommunalbestyrelsen orientere borgeren og den kommune, der har truffet afgørelse efter denne lov, hvis denne ikke er identisk med beliggenhedskommunen. Efter § 151 b, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen meddele friplejeboligleverandøren de påbud, som er nødvendige for at sikre, at hjælpen leveres i overensstemmelse med afgørelsen. Kommunalbestyrelsen skal meddele friplejeboligleverandøren, at undladelse af at levere hjælpen i overensstemmelse med afgørelsen kan medføre indberetning til Sundhedsstyrelsen. Hvis friplejeboligleverandøren ikke efterkommer påbuddet, indberetter kommunalbestyrelsen straks forholdet til Sundhedsstyrelsen. Kommunalbestyrelsen udarbejder indstilling til brug for afgørelser, der træffes af Sundhedsstyrelsen.

Det fremgår af § 151 c, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde og offentliggøre en tilsynspolitik for tilbud efter § 83, som er omfattet af reglerne om frit valg af leverandør efter § 91. Efter § 151 c, stk. 2, skal tilsynspolitikken indeholde kommunens procedurer for udførelse af tilsyn med disse tilbud og for opfølgning på tilsynet. Det følger af § 151 c, stk. 3, at

UDKAST

kommunalbestyrelsen i tilslutning til beslutninger om serviceniveauet for tilbud efter § 83 og om udarbejdelse af kvalitetsstandarder efter § 139 mindst én gang årligt skal følge op på tilsynspolitikken, herunder foretage de nødvendige justeringer.

Efter § 161, stk. 1, i serviceloven, kan der opkræves betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 83, stk. 1, nr. 3, og til hjælp efter § 84, hvis borgeren ikke samtidig modtager hjælp efter §§ 96 eller 100 eller efter §§ 86 eller 87 i barnets lov. Det følger af § 161, stk. 2, at social- og boligministeren fastsætter regler om betaling for tilbud efter §§ 85 og 97-99 og om beregnings- og indkomstgrundlaget for betalingen for disse tilbud. Det fremgår af § 161, stk. 3, at ældreministeren fastsætter regler om betaling for tilbud efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 og om beregnings- og indkomstgrundlag for betalingen for disse tilbud. Efter § 161, stk. 4, fastsætter ældreministeren nærmere regler om modtagerens maksimale egenbetaling for madservice efter § 83, stk. 1, nr. 3, herunder om regulering af egenbetalingen.

Det fremgår af § 181, stk. 1, i serviceloven, Staten afholder efter reglerne i stk. 2 og 3 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8, 2) udlændingelovens § 9 b, 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som konsekvens af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person, 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til en person over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1, 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3, 7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding, 8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som konsekvens af en tilknytning til en mindreårig asylansøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, 9) udlændingelovens § 9 e 10) lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v. eller 11) lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Det følger af § 181, stk. 2, at staten fuldt ud afholder udgifter til hjælp efter §§ 96, 98 og 100 i de første 3 år efter datoen for opholdstilladelsen. Det fremgår af § 181, stk. 3, at uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til udlændinge, som inden 2 år efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold i et tilbud efter §§ 107, 108 eller 192

UDKAST

i denne lov, eller § 43, stk. 1, nr. 1-4 eller 6, i barnets lov, i en friplejebolig efter lov om friplejeboliger eller i en bolig eller boform, som kan sidestilles hermed, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv.

Det følger af § 182, stk. 6, i serviceloven, at det beløb, der er nævnt i § 120, stk. 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang pr. 1. januar 2023.

Det fremgår af § 182, stk. 7, i serviceloven, at fradragsbeløb og den maksimale betaling pr. time, der fastsættes i medfør af § 161, stk. 2 og 3, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Fradragsbeløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Den maksimale betaling pr. time afrundes til nærmeste kronebeløb.

Det fremgår af § 192 i serviceloven, at regionsrådet og kommunalbestyrelsen driver de bestående plejehjem og beskyttede boliger efter de hidtil gældende regler i lov om social bistand. Dog kan kommunen ikke opkræve betaling for den særlige service m.v. som følge af plejehjemsopholdet. Ældreministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler herom, herunder regler, der er tilnærmet reglerne for ældreboliger og plejeboliger efter lov om almene boliger m.v., og regler om beskyttelse mod ufrivillig flytning inden for et plejehjem eller en beskyttet bolig.

Efter § 192 a, stk. 1, i serviceloven, skal kommunalbestyrelsen tilbyde ældre, der har særligt behov for en plads på et plejehjem, jf. § 192, eller for en almen plejebolig, jf. § 5, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., en sådan plads eller bolig senest 2 måneder efter optagelse på en venteliste. Det følger af § 192 a, stk. 2, at garantien efter stk. 1 dog ikke gælder, hvis den ældre har valgt et bestemt plejehjem eller en bestemt almen plejebolig efter reglerne i § 58 a i lov om almene boliger m.v. Det fremgår af § 192 a, stk. 3, at ældreministeren fastsætter nærmere regler om optagelse på en venteliste og om frister for tilbud om en almen plejebolig eller en plejehjemsplads.

2.1.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven foreslås hjælp og støtte til ældre på det socialretlige område og dermed ældreområdet, der i dag for hovedparten er reguleret i serviceloven, udskilt til en særskilt ny lov – ældreloven. Endvidere foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til ældretilsynsloven, at der indføres et nyt ældretilsyn på ældreområdet. Derudover

UDKAST

foreslås det med det samtidigt fremsatte lovforslag om lokalplejehjem, at der indføres mulighed for, at der kan oprettes lokalplejehjem. Der henvises til de nævnte lovforslag og bemærkningerne hertil.

Ministeriet finder det i den sammenhæng nødvendigt, at der foretages konsekvensændringer i serviceloven ved ophævelse af de bestemmelser, der alene omhandler hjælp og støtte m.v. til ældre, herunder også bestemmelser om tilsyn, samt hvor relevant konsekvensrettelse af de bestemmelser i serviceloven, der er hjemmel for hjælp og støtte m.v. til såvel voksne med handicap, socialt udsatte voksne og til ældre, og af de understøttende og tværgående bestemmelser i serviceloven, der regulerer strukturen omkring hjælp og støtte m.v. efter serviceloven.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at de bestemmelser, der alene omhandler hjælp og støtte til ældre i §§ 2 a og 14 a, § 79, stk. 3, §§ 79 a, 81 a og 93, kapitel 23 (§§ 119-122), § 139, stk. 2, §§ 151-151 c, § 161, stk. 3, § 182, stk. 6, og §§ 192 og 192 a i serviceloven ophæves.

Endvidere foreslås det, at der som følge af de samtidigt fremsatte forslag til ældreloven, ældretilsynsloven og lov om lokalplejehjem og den deri foreslåede udskillelse af bestemmelserne om hjælp og støtte m.v. til ældre, om det nyt ældretilsyn og om lokalplejehjem foretages de nødvendige konsekvensændringer i § 2, § 91, stk. 6, § 123, stk. 1, § 124 a, 1. pkt., § 129, stk. 1, § 131 b, stk. 2, nr. 3, § 136, 1. pkt., § 136 b, 1. pkt., § 137 b, stk. 1, nr. 3, § 137 c, stk. 2, § 137 d, stk. 1, § 139, stk. 1, § 150 c, stk. 1, § 151, stk. 2, 1. pkt., § 161, stk. 2 og 4, § 181, stk. 3, og § 182, stk. 7, 1. pkt., i serviceloven.

De foreslåede ændringer vil samlet medføre, at bestemmelser i serviceloven, der udelukkende vedrører ældre vil blive ophævet. Med det samtidigt fremsatte lovforslag til ældreloven vil enkelte af disse bestemmelser (nogle med mindre justeringer) blive videreført. De foreslåede ændringer vil også medføre, at de bestemmelser i serviceloven, der ikke ophæves, men som i dag bl.a. indeholder henvisninger til de bestemmelser, der foreslås ophævet, vil blive konsekvensrettet. Endvidere vil nogle af de bestemmelser, der i dag både omfatter ældre og f.eks. borgere med fysisk eller psykisk nedsat funktionsevne, fremover ikke omfatte ældre, da denne målgruppe vil kunne modtage hjælp og støtte efter bestemmelserne i den foreslåede ældrelov. Ældre vil dog fortsat kunne modtage hjælp og støtte efter hovedparten af bestemmelserne i serviceloven, herunder f.eks. bestemmelserne om hjælpemidler, i det omfang den ældre er omfattet af målgruppen for den pågældende hjælp og støtte.

UDKAST

Det bemærkes, at §§ 83, 83 a, 84 og 86 i serviceloven ikke foreslås ophævet, selvom der i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven foreslås bestemmelser, der svarer til de nævnte bestemmelser i serviceloven. Dette skyldes, at hjælp og støtte m.v. efter den foreslåede nye ældrelov foreslås begrænset til ældre personer som målgruppe. Det vil således fortsat være muligt for personer med midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktions- evne eller særlige sociale problemer at få hjælp og støtte m.v. efter disse bestemmelser i serviceloven.

For nærmere beskrivelse af de foreslåede konkrete ændringer henvises til lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil.

Endvidere bemærkes, at der som følge af det foreslåede ikrafttrædelsestids- punkt (den 1. januar 2025 men med idriftsættelse den 1. juli 2025) af den foreslåede lov om ældretilsyn og det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt (den 1. januar 2025) af den foreslåede lov om lokalplejehjem foreslås æn- dring af § 3, stk. 3, i lov nr. 560 af 29. maj 2018 om ændring af lov om social service og lov om socialtilsyn (Styrket tilsyn på ældreområdet) og § 2, stk. 2, i lov nr. 750 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service (Gen- indførelse af ordning med obligatorisk opfølgings- og læringsforløb efter påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn), sådan at §§ 150-150 e, 157 a og 157 b i serviceloven først ophæves den 1. juli 2025, og at disse bestemmelser om ældretilsyn således fortsat vil gælde, indtil det foreslåede nye tilsyn på ældreområdet i den samtidigt foreslåede lov om ældretilsyn vil idriftsættes den 1. juli 2025.

Der henvises til lovforslagets §§ 4 og 5 og bemærkningerne hertil.

Derudover bemærkes, at med forslaget om, at servicelovens kapitel 23 (§§ 119-122) om pasning af døende ophæves og flyttes til ældreloven, foreslås det samtidig, at § 90, nr. 12, i barnets lov, som indeholder en henvisning til §§ 119-122 i serviceloven, ophæves, idet de foreslåede bestemmelser i §§ 28-31 om pasning af døende i den foreslåede ny ældrelov uanset den fore- slåede målgruppe (ældre) vil finde anvendelse for både børn og unge, voksne og ældre. Endvidere foreslås det, at der i § 80, stk. 3, i barnets lov indsættes en henvisning til §§ 28-31 om pasning af døende i den foreslåede ny ældrelov

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

2.2. Ændringer i retssikkerhedsloven

2.2.1. Gældende ret

UDKAST

Det fremgår af § 2, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at loven indeholder regler for, hvordan kommunen (kommunalbestyrelsen) og statslige myndigheder på det sociale område (Familiereetshuset og Ankestyrelsen) skal behandle sager efter lovgivningen. Efter § 2, stk. 2, kan der i anden lovgivning være fastsat regler, der fraviger denne lov. Det følger af § 2, stk. 3, at social- og boligministeren, på beskæftigelsesområdet efter forhandling med beskæftigelsesministeren, bestemmer, hvilke sager denne lov helt eller delvis skal gælde for.

Efter § 3 a i retssikkerhedsloven skal fristerne efter § 3, stk. 2, for afgørelser efter lov om social service og barnets lov offentliggøres på og fremgå tydeligt af kommunens hjemmeside. Fristerne efter § 3, stk. 2, gælder også ved kommunalbestyrelsens behandling af afgørelser efter lov om social service og barnets lov, som er hjemvist af Ankestyrelsen. Fristerne regnes fra modtagelsen af Ankestyrelsens afgørelse.

Det fremgår af § 8, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at social- og boligministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sagerne, herunder særlige tidsfrister for visse typer sager, jf. dog stk. 2 og 3. Det følger af § 8, stk. 2, at ældreministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov, herunder særlige tidsfrister for visse typer af sager.

Efter § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven påhviler pligten til at yde hjælp til en borger og afholde udgifterne hertil handlekommunen, jf. dog §§ 9 b og 9 c. Handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 2-12 og § 9 a. Det fremgår af § 9, stk. 2, at handlekommunen for en borger, der er gift, og som har fælles bopæl med ægtefællen, er den kommune, hvor den fælles bopæl er. Det følger af § 9, stk. 3, nr. 1, at en kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., når denne kommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren i en anden kommune har fået ophold i boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service.

Det fremgår af § 9 b, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at en person, som opholder sig midlertidigt uden for handlekommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service og § 90, nr. 1, i barnets lov i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp af handlekommunen. Personen har endvidere ret til hjælpemidler efter § 112 i

UDKAST

lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. under det midlertidige ophold i kommunen. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig. Det følger af § 9 b, stk. 2, at døende, for hvem der efter § 119 i lov om social service eller § 90, nr. 11, i barnets lov udbetales plejevederlag i en anden kommune end handlekommunen, efter § 83 i lov om social service og § 90, nr. 1, i barnets lov har ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af handlekommunen. Den døende har endvidere ret til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted. Ifølge § 9 b, stk. 3, udbetales plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service og § 90, nr. 11, i barnets lov, af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.

Efter § 9 c, stk. 1, i retssikkerhedsloven har handlekommunen ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne af den tidligere handlekommune efter stk. 2-6. Det følger af § 9 c, stk. 2, nr. 1, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når den tidligere handlekommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service. Det fremgår af § 9 c, stk. 5, nr. 1, i retssikkerhedsloven, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, dog undtaget udgifter omfattet af § 96 b, stk. 2, i lov om social service, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service. Efter § 9 c, stk. 6, i retssikkerhedsloven, har handlekommunen ar ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service og barnets lov, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2 og 5 eller der iværksættes foranstaltninger som nævnt i stk. 4 og den tidligere handlekommune var bekendt med de forhold, der begrundet tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. Handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp

UDKAST

efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter barnets lov, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 43 i barnets lov, som følge af en tidligere handlekommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet. Ifølge § 9 c, stk. 7, i retssikkerhedsloven, refunderer handlekommunen i sager efter lov om social service og barnets lov udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service og § 90, nr. 1, i barnets lov og til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1 og 2. Endvidere refunderer handlekommunen i sager efter lov om social service og barnets lov udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 3. Det fremgår af § 9 c, stk. 9, i retssikkerhedsloven, at når det fastlægges, at handlekommunen for en borger ikke er den midlertidige handlekommune efter § 9, stk. 8, eller § 9 a, stk. 12, yder handlekommunen refusion for den midlertidige handlekommunes udgifter efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service og barnets lov i den periode, hvor uenigheden har bestået. Det følger af § 9 c, stk. 10, at de udgifter, som handlekommunen kan få dækket efter stk. 2-7 og 9, er handlekommunens faktiske udgifter. De faktiske udgifter omfatter en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter lov om social service eller barnets lov, har handlekommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet. Efter § 9 c, stk. 12, kan kommuner uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-6, indbyrdes aftale, at en tidligere handlekommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service og barnets lov. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde. Det følger af § 9 c, stk. 13, i retssikkerhedsloven, at krav efter stk. 2-9 skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet. Krav efter lov om social service og barnets lov skal dog rejses senest 12 måneder efter, at hjælpen er ydet.

Det fremgår af § 12 c i retssikkerhedsloven, at til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver m.v. efter § 79 a, kapitel 16 og §§ 107 og 108 i lov om social service, § 90, nr. 1-3, i barnets lov og sundhedsloven samt til brug for opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan kommunalbestyrelser og sygehuse udveksle oplysninger om indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse af borgere i kommunen og om borgernes akutte sygehusophold, hvor borgeren opholder sig på sygehuset til vurdering og behandling uden at være indlagt. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

UDKAST

Det følger af § 13, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at til brug for planlægningen af aftaler kan kommunalbestyrelser videregive oplysninger til Sundhedsdatastyrelsen om, hvornår en borger modtager forebyggende hjemmebesøg efter § 79 a i lov om social service og omsorg m.v. efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service, med henblik på behandling, herunder opbevaring, i den fælles digitale infrastruktur, jf. § 193 b i sundhedsloven. Videregivelsen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

Det fremgår af § 16 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at kommunalbestyrelsen fører et kriminalpræventivt tilsyn med personer, som i henhold til dom eller kendelse eller som vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal undergives tilsyn af de sociale myndigheder. Dette tilsyn føres af handlekommunen i sager efter lov om social service eller barnets lov. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om ophold i en boform efter § 108 i lov om social service.

Det fremgår af § 30, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at i hver kommune etableres mindst ét ældreråd. Ældrerådets medlemmer vælges ved direkte valg. Ældrerådet rådgiver kommunalbestyrelsen i ældrepolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører de ældre. Efter § 30, stk. 2, består ældrerådet af mindst 5 medlemmer, og for hvert medlem kan vælges en stedfortræder. Der kan ikke anvendes listeopstillinger eller indgås valgforbund i forbindelse med valg til ældreråd. Det følger af § 30, stk. 3, at kommunalbestyrelsen i samarbejde med ældrerådet skal fastlægge de nærmere rammer for rådets virke, herunder aftale nærmere om, hvordan og i hvilket omfang ældrerådet skal høres. Såfremt der ikke kan opnås enighed om, hvordan og i hvilket omfang ældrerådet skal høres, skal kommunalbestyrelsen høre ældrerådet om alle forslag, der vedrører de ældre. Overskriften til § 30 er ”Ældreråd”.

Efter § 31, stk. 1, i retssikkerhedsloven fastsætter kommunalbestyrelsen i samarbejde med ældrerådet vedtægter for ældrerådet. Ældrerådet fastsætter selv sin forretningsorden. Det følger af § 31, stk. 2, at kommunalbestyrelsen betaler udgifterne ved ældrerådets virksomhed og stiller sekretariatsbistand til rådighed, hvis rådet ønsker dette. Det fremgår af § 31, stk. 3, at kommunalbestyrelsen yder diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjente og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse til ældrerådets medlemmer. Efter § 31, stk. 4, er et medlem af rådet ikke forpligtet til at modtage diæter eller udgiftsgodtgørelse, der tilkommer den pågældende efter stk. 3.

UDKAST

Det fremgår af § 32, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at kommunalbestyrelsen sørger for, at der afholdes valg til ældrerådet mindst hvert fjerde år, og fastsætter i samarbejde med ældrerådet regler for, hvordan valget skal afholdes. Efter § 32, stk. 2, har personer, der har fast bopæl i kommunen, og som er fyldt 60 år, valgret og er valgbare til ældrerådet. Det følger af § 32, stk. 3, at er der ikke 4 uger før valgdagen opstillet det nødvendige antal kandidater, kan kommunalbestyrelsen i samråd med det siddende ældreråd beslutte at aflyse afstemningen. Alle de opstillede kandidater er i så fald valgt.

Efter § 33 i retssikkerhedsloven kan ældreministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen give dispensation fra reglerne i §§ 30-32.

Det fremgår af § 43, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge, barnets lov og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres. Dette gælder også for privatinstitutioner, jf. § 19, stk. 5, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven og for friplejeboliger.

Efter § 82 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven har offentlige og private leverandører af ydelser og tilbud som nævnt i stk. 2, kommunalbestyrelser og regionsråd pligt til inden for en frist, der fastsættes af ældreministeren, at tilvejebringe og indberette oplysninger, som ministeren anmoder om til brug for statistik. Det følger af § 82 a, stk. 2, at forpligtelsen til at tilvejebringe og indberette oplysninger efter stk. 1 angår hjælp og støtte efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122 og 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov.

Det fremgår af § 83, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at kommunalbestyrelserne har pligt til inden for en af social- og boligministeren fastsat frist at give Social-, Bolig- og Ældreministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen på det sociale område, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen, jf. dog stk. 2. Det følger af § 83, stk. 2, at kommunalbestyrelserne har pligt til inden for en af ældreministeren fastsat frist at give Social-, Bolig- og Ældreministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen i hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen.

UDKAST

Efter § 84, stk. 1, i retssikkerhedsloven, kan ældreministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter § 138 i sundhedsloven. Det følger af § 84, stk. 2, at indenrigs- og sundhedsministeren efter forhandling med ældreministeren kan fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service.

Det fremgår af § 84 a i retssikkerhedsloven, at social- og boligministeren hvert år inden den 1. juli på et kommuneopdelt danmarkskort offentliggør det forudgående års statistik over omgørelsesprocenten i Ankestyrelsens afgørelser i klagesager efter lov om social service og barnets lov.

Det følger af § 89 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at for personer, for hvem kommunalbestyrelsen i en tidligere handlekommune efter § 3, stk. 4, eller § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 har truffet afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service, påhviler denne pligt personens aktuelle handlekommune, jf. § 9, stk. 1. Efter § 89 a, stk. 2, har den aktuelle handlekommune efter stk. 1 ret til refusion for udgifter efter lov om social service og barnets lov fra den kommune, der traf afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service. § 9 c, stk. 10 og 13, finder anvendelse.

Det fremgår af § 90, stk. 1, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Efter § 90, stk. 2, kan social- og boligministeren efter aftale med Færøernes landsstyre og Grønlands Naalakkersuisut fastsætte, at hjælp efter lov om social service til personer, der er visiteret til boformer eller boliger i Danmark efter regler fastsat i medfør af § 196, stk. 2, 1. pkt., i lov om social service, uanset denne lovs § 9, stk. 1, jf. stk. 2, ydes af den visiterende færøske eller grønlandske myndighed. Ifølge § 90, stk. 3, kan social- og boligministeren fastsætte særlige regler om handlekommuneforholdet efter ophør af en grønlandsk eller færøsk borgers ophold i et tilbud i Danmark på baggrund af en aftale mellem en dansk kommune og en grønlandsk eller færøsk social myndighed efter regler udstedt i medfør af § 196, stk. 2, i lov om social service eller § 214, stk. 3, i barnets lov.

2.2.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven foreslås hjælp og støtte til ældre på det socialretlige område og dermed ældreområdet, der i dag for hovedparten er reguleret i serviceloven, udskilt til en særskilt ny lov – ældreloven. Endvidere foreslås med det samtidigt fremsatte forslag til ældretilsynsloven, at der indføres et nyt ældretilsyn på ældreområdet. Derudover

UDKAST

foreslås det med det samtidigt fremsatte lovforslag om lokalplejehjem, at der indføres mulighed for, at der kan oprettes lokalplejehjem. Der henvises til de nævnte lovforslag og bemærkningerne hertil.

Ministeriet finder det i den sammenhæng nødvendigt, at der foretages en række konsekvensændringer i retssikkerhedsloven af de understøttende og tværgående bestemmelser i retssikkerhedsloven, der regulerer strukturen omkring hjælp og støtte til ældre. Endvidere foreslås retssikkerhedslovens bestemmelser om ældreråd ophævet, idet disse bestemmelser (nogle med mindre justeringer) foreslås videreført i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der som følge af det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven og den deri foreslåede udskillelse af bestemmelserne om hjælp og støtte m.v. til ældre fra serviceloven til den foreslåede ældrelov og som følge af den foreslåede ældretilsynslov og den foreslåede lov om lokalplejehjem foretages de nødvendige konsekvensændringer i § 2, stk. 3, § 3 a, 1. og 2. pkt., § 8, stk. 2, § 9, stk. 3, § 9, stk. 3, nr. 1, § 9 b, stk. 1, 1. pkt., § 9 b, stk. 2, 1. pkt., § 9 b, stk. 3, § 9 c, stk. 2, nr. 1, § 9 c, stk. 5, § 9 c, stk. 5, nr. 1, § 9 c, stk. 6, 1. pkt., § 9 c, stk. 7, 1. og 2. pkt., § 9 c, stk. 9, § 9 c, stk. 10, 3. pkt., § 9 c, stk. 12, 1. pkt., § 9 c, stk. 13, 2. pkt., § 12 c, stk. 1, 1. pkt., § 13, stk. 1, 1. pkt., § 16 a, stk. 1, 2. pkt., § 43, stk. 1, 1. pkt., § 82 a, stk. 2, § 83, stk. 2, §§ 84 og § 84 a, § 89 a, stk. 2, og § 90, stk. 2 og 3, i retssikkerhedsloven.

Endvidere foreslås det, at overskriften før § 30 og §§ 30-33 i retssikkerhedsloven, der regulerer ældrerådene i kommunerne, ophæves.

De foreslåede ændringer vil samlet medføre, at de bestemmelser i retssikkerhedsloven, der regulerer forskellige forhold i relation til hjælp og støtte m.v. til ældre efter serviceloven, vil blive konsekvensrettet, sådan at disse bestemmelser fremadrettet vil kunne virke sammen med reglerne i de samtidigt fremsatte forslag til ældreloven, ældretilsynsloven og lov om lokalplejehjem.

Endvidere vil de foreslåede ændringer medføre, at retssikkerhedslovens bestemmelser om ældreråd i kommunerne vil blive ophævet, idet disse bestemmelser (nogle med mindre justeringer) foreslås videreført i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

For nærmere beskrivelse af de foreslåede konkrete ændringer henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets dele om videreførelse af Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn og videreførelse af ordningen med obligatorisk opfølgings- og læringsforløb ved påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn vurderes at medføre statslige merudgifter på i alt 13,1 mio. kr. i 2025 som følge af, at Styrelsen for Patientsikkerhed tilføres 9,3 mio. kr. i 2025 til videreførelse af Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn indtil den 1. juli 2025. Herudover tilføres Videnscenter for værdig ældrepleje i Sundhedsstyrelsen 3,8 mio. kr. i 2025 til videreførelse af et udgående rejsehold med opfølgings- og læringsforløb ved påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn indtil den 1. juli 2025.

For så vidt angår lovforslagets del om videreførelse af forsøgsordningen med et statsligt ældretilsyn i Styrelsen for Patientsikkerhed vurderes det, at eventuelle udgifter for kommunerne for opfyldelse af forpligtelsen til at offentliggøre tilsynsrapporter og afgørelser (§ 150 b, stk. 2, og § 150 d, stk. 3, i serviceloven) samt forpligtelsen til at registrere sig hos Styrelsen for Patientsikkerhed (§ 150 c, stk. 1 og 3, i serviceloven) er af en beløbsmæssig meget beskeden karakter.

Lovforslagets del om videreførelse af ordningen med obligatorisk opfølgings- og læringsforløb ved påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn vurderes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for kommunerne, idet kommunerne understøttes i at løse en eksisterende opgave. Plejeenhederne har en forpligtelse til at sikre den pleje- og omsorgsmæssige kvalitet, der leveres, og får med forløbene hjælp til at sikre, at plejen og omsorgen har den fornødne kvalitet, og at der arbejdes med faglig læring og udvikling generelt i enheden. Dertil kommer, at plejeenhederne ikke skal bruge tid på at ansøge om forløbene, idet et påbud udløser et forløb, og Styrelsen for Patientsikkerhed giver Videnscenter for værdig ældrepleje besked om, at enheden har fået et påbud. Videnscenter for værdig ældrepleje afholder udgifterne til afholdelsen af forløbet. Plejeenhederne vil således alene skulle afsætte personalemæssige ressourcer i et omfang, som aftales nær- mere mellem den enkelte plejeenhed og Videnscenter for værdig ældreplejes udgående rejsehold i forbindelse med tilrettelæggelsen af det konkrete forløb.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringsmæssige konsekvenser, idet lovforslaget i vidt omfang viderefører gældende ret med de ændringer, der følger af det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

UDKAST

Social-, Bolig og Ældreministeriet har overvejet, hvorvidt lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Det vurderes, at princip nr. 1 om enkle og klare regler er iagttaget, idet det med lovforslaget bl.a. foreslås, at en række bestemmelser i serviceloven og retssikkerhedsloven konsekvensændres og derved vil kunne fungere sammen med reglerne i det samtidigt fremsatte lovforslag til ældreloven.

Lovforslaget ændrer ikke på, at det offentlige kan kommunikere digitalt med borgerne og virksomheder. Princip nr. 2 om digital kommunikation er derfor iagttaget i lovforslaget. Det forudsættes således, at kommunikation mellem myndighederne og borgeren eller virksomheden fortsat vil foregå via Digital Post eller i papirform for de borgere, som er fritaget fra at modtage post fra Digital Post.

Det vurderes, at princip nr. 3 om at muliggøre automatisk sagsbehandling ikke er iagttaget. Dette skyldes, at der er tale om et område, hvor der er behov for en konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag. Afgørelserne beror i høj grad på en skønsmæssig vurdering, hvor den ældres samlede situation skal tages i betragtning efter belysning af forholdene omkring den ældre.

For så vidt angår princip nr. 4 om ensartede begreber og genbrug af data er den foreslåede ordning i lovforslaget baseret på eksisterende begreber og genbrug af data.

Lovforslaget ændrer ikke på, hvordan datahåndtering på ældreområdet skal foretages. Det vurderes derfor, at princip nr. 5 om tryk og sikker datahåndtering er iagttaget.

For så vidt angår princip nr. 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur er det forudsat i lovforslaget, at den eksisterende fællesoffentlige infrastruktur, herunder CPR, MitID og Digital Post, vil blive benyttet.

Endelig vurderes det, at princip nr. 7 om forebyggelse af snyd og fejl er opfyldt, idet lovforslaget følger de samme regler og principper som gældende ret.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

For så vidt angår lovforslagets del om videreførelse af Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn vurderes det, at eventuelle udgifter for erhvervslivet for opfyldelse af forpligtelsen til at offentliggøre tilsynsrapporter og afgørelser (§ 150 b, stk. 2, og § 150 d, stk. 3, i serviceloven) samt forpligtelsen til at registrere sig hos Styrelsen for Patientsikkerhed (§ 150 c, stk. 1 og 3, i

UDKAST

serviceloven) medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

Lovforslagets del om videreførelse af ordningen med obligatorisk opfølgnings- og læringsforløb ved påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn betyder, at private plejeenheder (f.eks. friplejeboliger), der modtager et påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn, skal igennem et obligatorisk opfølgnings- og læringsforløb ved et udgående rejsehold ved Videnscenter for værdig ældrepleje i Sundhedsstyrelsen. Ordningen med opfølgnings- og læringsforløb vurderes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet, idet de private plejeenheder understøttes i at løse en eksisterende opgave. Plejeenhederne har en forpligtigelse til at sikre den pleje- og omsorgsmæssige kvalitet, der leveres, og får med forløbene hjælp til at sikre, at plejen og omsorgen har den fornødne kvalitet, og at der arbejdes med faglig læring og udvikling generelt i enheden. Dertil kommer, at plejeenhederne ikke skal bruge tid på at ansøge om forløbene, idet et påbud udløser et forløb, og Styrelsen for Patientsikkerhed giver Videnscenter for værdig ældrepleje besked om, at enheden har fået et påbud. Videnscenter for værdig ældrepleje afholder udgifterne til afholdelsen af forløbet. Plejeenhederne vil således alene skulle afsætte personalemæssige ressourcer i et omfang, som aftales nærmere mellem den enkelte plejeenhed og Videnscenter for værdig ældreplejes udgående rejsehold.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

Med videreførelsen af § 150 a, stk. 2, i serviceloven har Styrelsen for Patientsikkerhed til enhver tid som led i tilsynet efter § 150, stk. 1, i serviceloven mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til alle registreringspligtige enheder omfattet af tilsynet. Adgangen uden retskendelse omfatter adgangen til de registreringspligtige juridiske enheder. Adgangen til borgerens bolig, som borgeren alene har råderet over, kræver borgerens samtykke.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

UDKAST

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... (... dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

10. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	[Udestår – se ovenfor]
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	[Udestår – se ovenfor]
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	[Udestår – se ovenfor]
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper	Ja	Nej

UDKAST

for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	X
--	---

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i serviceloven, at enhver, der er fyldt 18 år og opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.

Det foreslås, at der i § 2, *stk. 1*, efter »lov« indsættes: », jf. dog stk. 5«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås, at der som et nyt stk. 5 indsættes en undtagelse til servicelovens § 2, stk. 1. Det er derfor lovteknisk nødvendigt, at det fremgår af § 2, stk. 1, at der er en undtagelse hertil, jf. det foreslåede § 2, stk. 5.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 2, stk. 1, i serviceloven, at enhver, der er fyldt 18 år og opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 5* i § 2 i serviceloven, hvorefter personer, der kan modtage hjælp og støtte m.v. efter §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven kan ikke modtage hjælp og støtte efter §§ 83, 83 a, 84, og 86 i denne lov.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven foreslås bl.a., at personer, der vil være omfattet af ældreloven, vil kunne modtage helhedspleje i form af et sammenhængende og rummeligt pleje- og omsorgsforløb, som vil omfatte personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet samt genoptræning efter fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse. Derudover vil ældreloven indeholde tilbud vedrørende bl.a. madudbringning og madordning, afløsning eller aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer den ældre, samt midlertidigt ophold til den ældre. Det er ikke hensigten, at borgere skal kunne modtage den nævnte hjælp og støtte m.v. både efter det fremsatte forslag til ældreloven og efter de tilsvarende bestemmelser i serviceloven.

UDKAST

Det foreslåede nye stk. 5 vil medføre, at personer, der kan modtage hjælp efter de nævnte bestemmelser i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven ikke samtidig vil kunne modtage hjælp efter de tilsvarende bestemmelser i serviceloven. Det vil dermed fremover alene være personer, der ikke kan modtage ovennævnte hjælp efter ældreloven, der fortsat vil kunne modtage den tilsvarende hjælp efter serviceloven, f.eks. personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der ikke har opnået folkepensionsalderen.

Der henvises til §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter § 2 a, stk. 1, i serviceloven kan personer, der på grund af deres aktiviteter under anden verdenskrig modtager erstatning i henhold til lov om erstatning til besættelsestidens ofre, visiteres direkte fra udlandet til et plejehjem, jf. § 192, der har personale med særlig ekspertise i at pleje personer, der lider af kz-syndrom. Det følger af § 2 a, stk. 2, at for at kunne blive visiteret til et plejehjem efter stk. 1 skal de pågældende 1) opfylde betingelserne for at få opholdstilladelse i Danmark og 2) opfylde de gældende betingelser for visitation til plejehjem i den kommune, hvor plejehjemmet ligger. Efter § 2 a, stk. 3, fastsætter ældreministeren nærmere regler om dokumentation for, at visitationsbetingelserne er opfyldt.

Det fremgår af § 14 a, stk. 1, i serviceloven, at ældreministeren samler og formidler oplysninger om kommunale og private tilbud om plejehjem, jf. § 192, plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, og fripleje-boligbebyggelser, der er omfattet af lov om friplejeboliger, i en landsdækkende plejehjemsoversigt, jf. dog stk. 2. Efter § 14 a, stk. 2, omfatter plejehjemsoversigten ikke tilbud, hvor hjælpen og støtten til borgerne i tilbuddet i væsentligt omfang omfatter støtte efter § 85. Det følger af § 14 a, stk. 3, at tilbud, som er nævnt i stk. 1, kun kan indgå i kommunalbestyrelsens forsyning, jf. § 4, stk. 2, hvis de er registreret i plejehjemsoversigten. Ifølge § 14 a, stk. 4, fastsætter ældreministeren nærmere regler om plejehjemsoversigten, herunder om kommunalbestyrelsernes og private tilbudspligt til at give oplysninger til plejehjemsoversigten, og om Sundhedsdatastyrelsens beføjelser i den forbindelse.

UDKAST

Det fremgår af § 79 a, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde mindst et årligt forebyggende hjemmebesøg til alle borgere, der er fyldt 82 år, og som bor i kommunen, jf. dog stk. 2-4. Efter § 79 a, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde et forebyggende hjemmebesøg til alle borgere, som bor i kommunen, i deres fyldte 75. år og deres fyldte 80. år. Det følger af § 79 a, stk. 3, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde et forebyggende hjemmebesøg til alle borgere, som bor alene i kommunen, i deres fyldte 70. år. Ifølge § 79 a, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen tilbyde forebyggende hjemmebesøg efter behov til borgere i alderen 65 år til 81 år, som er i særlig risiko for at få nedsat social, psykisk eller fysisk funktionsevne, og som bor i kommunen. Det fremgår af § 79 a, stk. 5, at kommunalbestyrelsen tilrettelægger besøgene efter behov, jf. dog stk. 1-3. Efter § 79 a, stk. 6, kan kommunalbestyrelsen vælge at undtage de borgere, som modtager både personlig pleje og praktisk hjælp efter § 83, fra ordningen om forebyggende hjemmebesøg. Det følger af § 79 a, stk. 7, at ældreministeren kan fastsætte regler om de kommunale forpligtelser efter stk. 1-6, herunder om samordning med andre generelle kommunale forebyggende og aktiverende foranstaltninger og om andre måder at gennemføre det forebyggende hjemmebesøg på end ved besøg i hjemmet.

Efter § 81 a, stk. 1, i serviceloven skal kommunalbestyrelsen i et møde træffe beslutning om samt offentliggøre en værdighedspolitik, der beskriver de overordnede værdier og prioriteringer for personlig hjælp, omsorg og pleje m.v., som ydes efter lov om social service til personer over folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Det følger af § 81 a, stk. 2, at ældreministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens forpligtelser efter stk. 1.

Det følger af § 93, stk. 1, i serviceloven, at bestemmelserne i §§ 91 og 94 ikke omfatter beboere i plejehjem m.v., jf. § 192, lejere i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, lejere og beboere i friplejeboliger, der er omfattet af lov om friplejeboliger, og lejere i tilsvarende boligenheder. Efter § 93, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen fastsætte og offentliggøre de kvalitetskrav, der stilles til leverandører af kommunale serviceydelser til de i stk. 1 nævnte persongrupper, jf. § 139. Hvis kommunalbestyrelsen har ansvaret for andre dele af driften af de i stk. 1 nævnte boliger, skal kommunalbestyrelsen endvidere fastsætte og offentliggøre de kvalitetskrav, der stilles i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver. Det fremgår af § 93, stk. 3, at ældreministeren i en bekendtgørelse fastsætter regler for opgørelse og

UDKAST

offentliggørelse m.v. af de af kommunalbestyrelsen fastsatte kvalitetskrav efter stk. 2.

Det fremgår af § 192 i serviceloven, at regionsrådet og kommunalbestyrelsen driver de bestående plejehjem og beskyttede boliger efter de hidtil gældende regler i lov om social bistand. Dog kan kommunen ikke opkræve betaling for den særlige service m.v. som følge af plejehjemsopholdet. Ældreministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler herom, herunder regler, der er tilnærmet reglerne for ældreboliger og plejeboliger efter lov om almene boliger m.v., og regler om beskyttelse mod ufrivillig flytning inden for et plejehjem eller en beskyttet bolig.

Efter § 192 a, stk. 1, i serviceloven, skal kommunalbestyrelsen tilbyde ældre, der har særligt behov for en plads på et plejehjem, jf. § 192, eller for en almen plejebolig, jf. § 5, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., en sådan plads eller bolig senest 2 måneder efter optagelse på en venteliste. Det følger af § 192 a, stk. 2, at garantien efter stk. 1 dog ikke gælder, hvis den ældre har valgt et bestemt plejehjem eller en bestemt almen plejebolig efter reglerne i § 58 a i lov om almene boliger m.v. Det fremgår af § 192 a, stk. 3, at ældreministeren fastsætter nærmere regler om optagelse på en venteliste og om frister for tilbud om en almen plejebolig eller en plejehjemsplads.

Det foreslås, at §§ 2 a, 14 a, 79 a, 81 a, 93, 192 og 192 a ophæves.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten i denne lov at videreføre særbestemmelsen om plejehjem til besættelsestidens ofre (§ 2 a i serviceloven), reguleringen af plejehjemsoversigten (§ 14 a i serviceloven), forebyggende hjemmebesøg (§ 79 a i serviceloven), fastsættelse og offentliggørelse af kvalitetskrav (§ 93 i serviceloven) og de plejehjem og beskyttede boliger, der i sin tid er oprettet efter lov om social bistand (§ 192 i serviceloven). Der vil derfor være behov for, at de nuværende bestemmelser herom i serviceloven ophæves. Forslaget vil således medføre, at §§ 14 a, 79 a, 93 og 192 vil blive ophævet.

Det er derimod ikke hensigten med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven, at kravet om, at kommunalbestyrelsen fastsætter værdighedspolitikker (§ 81 a i serviceloven) skal videreføres. Forslaget vil således medføre, at § 81 a vil blive ophævet.

I relation til den foreslåede ophævelse af § 192 a i serviceloven bemærkes, at disse forhold (kaldet plejehjemsgarantien) tillige er reguleret i § 54 a i

UDKAST

almenboligloven. Der er således ikke behov for at videreføre § 192 a i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af § 79, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen kan iværksætte eller give tilskud til generelle tilbud med aktiverende og forebyggende sigte. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer for, hvilke persongrupper der kan benytte tilbuddene. Det følger af § 79, stk. 3, at ældreministeren i en bekendtgørelse fastsætter regler om betaling for tilbud efter stk. 1 på ældreområdet, herunder om beregningsgrundlaget for betalingen.

Det foreslås, at § 79, stk. 3, ophæves.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten i denne lov, at videreføre reguleringen af kommunalbestyrelsen mulighed for på ældreområdet at tilbyde generelle tilbud med aktiverende og forebyggende sigte. Da ældreområdet dermed ikke længere vil skulle være omfattet af § 79 i serviceloven, er det nødvendigt at ophæve § 79, stk. 3. Dette vil samtidig medføre, at § 79 fremover alene vil regulere sådanne tilbud på socialområdet.

Der henvises til § 6 i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af § 91, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen skal skabe grundlag for, at modtagere af hjælp efter § 83 kan vælge mellem to eller flere leverandører af denne hjælp, hvoraf den ene leverandør kan være kommunal. Efter § 91, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen for at opfylde forpligtelsen i medfør af stk. 1 som minimum 1) indgå kontrakt med to eller flere leverandører eller 2) tilbyde modtagerne et fritvalgsbevis, som giver borgere, der er visiteret til hjælp efter § 83, adgang til, at de pågældende borgere selv indgår aftale med en cvr-registreret virksomhed om hjælpens udførelse, jf. dog stk. 3. Det følger af § 91, stk. 3, a kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at en borger ikke kan modtage hjælpen efter stk. 2, nr. 2. Efter § 91, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen

UDKAST

vejlede de borgere, der modtager et fritvalgsbevis efter stk. 2, nr. 2, om ordningen. Det fremgår af § 91, stk. 5, at kommunalbestyrelsen fastsætter værdien af fritvalgsbeviset, jf. stk. 2, nr. 2, for hver af de ydelseskategorier efter § 83, som kommunalbestyrelsen har besluttet at tilbyde i ordningen. Kommunalbestyrelsen afregner med den leverandør, som borgeren har valgt, jf. stk. 2, nr. 2, til den pris, der svarer til fritvalgsbevisets værdi, jf. stk. 6. Det følger af § 91, stk. 6, at ældreministeren fastsætter nærmere regler om leverandørernes tilbagemeldingspligt, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, og om kommunalbestyrelsens tilrettelæggelse af fritvalgsbeviset, jf. stk. 2, nr. 2, og regler om beregningsgrundlaget for og offentliggørelse af fritvalgsbevisets værdi.

Det foreslås, at i § 91, stk. 6, ændres »Ældreministeren« til: »Social- og boligministeren«.

Med det fremtidig fremsatte lovforslag om ældreloven er det hensigten, at servicelovens regulering af ældreområdet skal ophæves, og at hjælp og støtte m.v. til ældre fremover vil skulle reguleres i den foreslåede ældrelov. Det er bl.a. hensigten, at hjælp til ældre efter § 83 i serviceloven, fremover vil skulle gives efter den foreslåede § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i den foreslåede nye ældrelov. Dette vil medføre, at det fremover vil være personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver, og som ikke kan modtage hjælp og støtte m.v. efter den foreslåede ældrelov, jf. også lovforslagets § 1, nr. 2, der vil kunne modtage hjælp og støtte m.v. efter § 83 i serviceloven. Da ældreområdet dermed udskilles fra anvendelsesområdet for § 83 i serviceloven, er det nødvendigt at ændre bemyndigelsen til at udstede nærmere regler efter § 91, stk. 6, sådan at det fremover ikke er ældreministeren, men derimod social- og boligministeren der har kompetencen hertil. Forslaget vil således medføre, at det fremover vil være social- og boligministeren, der vil kunne fastsætte nærmere regler efter bemyndigelsen i § 91, stk. 6, i serviceloven.

Der henvises til § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. § 18, stk. 6, i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Kapitel 23 i serviceloven indeholder regler om pasning af døende. Det fremgår af § 119, stk. 1, i serviceloven, at personer, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, efter ansøgning er berettiget til plejevederlag

UDKAST

som nævnt i § 120. Det er en betingelse for at yde plejevederlag, at hospitalsbehandling efter en lægelig vurdering må anses for udsigtsløs, og at den syges tilstand ikke i øvrigt nødvendiggør indlæggelse eller forbliven på sygehus eller ophold i plejehjem, plejebolig el.lign. Det er endvidere en betingelse, at den syge er indforstået med etableringen af plejeforholdet. Det følger af § 119, stk. 2, at en arbejdsgiver, der yder løn til en ansat under dennes fravær fra arbejdet i forbindelse med pasning af en nærtstående efter stk. 1, således at den ansatte ikke har en tabt arbejdsindtægt, er berettiget til at få udbetalt det beløb, som den ansatte ellers ville være berettiget til i plejevederlag efter § 120, stk. 1.

Det fremgår af § 120, stk. 1, i serviceloven, at plejevederlag efter § 119 udgør 1,5 gange det dagpengebeløb, som modtageren i tilfælde af egen sygdom ville have ret til efter lov om sygedagpenge, jf. dog stk. 2. Selvstændigt erhvervsdrivende, der ikke er tilmeldt den frivillige forsikring, eller som i henhold til den frivillige forsikring har ret til dagpenge fra tredje fraværsdag, kan få udbetalt plejevederlag fra første fraværsdag. Plejevederlaget kan ikke overstige den hidtidige indtægt, jf. § 47 i lov om sygedagpenge. Det følger af § 120, stk. 2, at personer, som ikke er berettiget til plejevederlag efter stk. 1, får udbetalt 16.637 kr. (2022-niveau) månedligt i plejevederlag. Personer, som er berettiget til plejevederlag efter stk. 1, kan vælge i stedet at få udbetalt et plejevederlag som anført i 1. pkt. Plejevederlaget kan i dette tilfælde, jf. 1. og 2. pkt., ikke udbetales sammen med en anden offentlig forsørgelsesydelse. Hvis flere personer deles om plejeopgaven, nedsættes beløbet svarende til den pågældendes forholdsmæssige andel af plejeopgaven. Det fremgår af § 120, stk. 3, at hvis flere personer deles om plejeopgaven, kan det samlede plejevederlag ikke overstige 1,5 gange det maksimale sygedagpengebeløb efter § 50, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Efter § 120, stk. 4, kan kommunalbestyrelsen i ganske særlige tilfælde beslutte at yde plejevederlag med et højere beløb end anført i stk. 1-3.

Ifølge § 121, stk. 1, i serviceloven ophører retten til plejevederlag ved plejeforholdets afslutning. Ved den plejkrævendes død bevares retten til plejevederlag i indtil 14 dage efter dødsfaldet. Den plejkrævendes indlæggelse af kortere varighed på sygehus eller lignende medfører ikke i sig selv bortfald af plejevederlag. Efter § 121, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen undtagelsesvis træffe afgørelse om ophør af retten til plejevederlag, hvis pleje i hjemmet ikke fortsat kan anses for hensigtsmæssig.

Det fremgår af § 122, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen kan, såfremt udgiften ikke dækkes på anden vis, yde hjælp til sygeplejeartikler

UDKAST

og lign., når 1) nærtstående i forbindelse med et etableret plejeforhold, jf. § 119, passer en døende, 2) kommunen varetager plejen helt eller delvis eller kommunalbestyrelsen yder tilskud efter § 95 til hjælp, som familien selv antager, eller 3) et hospice varetager plejen. Efter § 122, stk. 2, ydes hjælpen uden hensyn til den pågældendes eller familiens økonomiske forhold.

Det foreslås, at *kapitel 23* i serviceloven ophæves.

Med det samtidigt fremsatte lovforslag om ældreloven er det bl.a. hensigten, at servicelovens regler om pasning af døende skal ophæves og flyttes til den foreslåede ældrelov. Der henvises til §§ 28-31 i forslaget til ældreloven. Det vil derfor være nødvendigt at ophæve kapitel 23 (§§ 119-122) i serviceloven. Forslaget vil således medføre, at dette kapitel vil blive ophævet.

Der henvises til §§ 28-31 i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter § 123, stk. 1, i serviceloven, kan lederen af et bo- eller dagtilbud efter denne lov med beboere eller brugere med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne kan fastsætte en vejledende husorden, der angiver de nærmere regler og retningslinjer for ophold på bo- eller dagtilbuddets fællesarealer.

Det foreslås at der i § 123, stk. 1, efter »lov« indsættes: »og efter ældreloven«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven bl.a. er hensigten, at magtanvendelsesreglerne i afsnit VII i serviceloven fortsat vil skulle finde anvendelse for borgere på ældreområdet. Det er derfor nødvendigt i § 123, stk. 1, i serviceloven at indsætte en henvisning til ældreloven.

Der henvises til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det fremgår af § 124 a i serviceloven, at bestemmelserne i §§ 124 b-135 b gælder for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der får personlig og praktisk hjælp eller socialpædagogisk bistand m.v. efter

UDKAST

§§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102 eller aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter §§ 124 b-129 a. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Det foreslås, at i § 124 a, 1. pkt., ændres »eller aktiverende« til: »aktiverende«, og efter »104« indsættes: »i denne lov eller §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven bl.a. er hensigten, at magtanvendelsesreglerne i afsnit VII i serviceloven fortsat vil skulle finde anvendelse for borgere på ældreområdet. Det er derfor nødvendigt i § 124 a, 1. pkt., i serviceloven at indsætte en henvisning til de foreslåede §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven.

Der henvises til §§ 10, 13, 14, 16 og 17 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det fremgår af § 129, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen, jf. § 131, kan indstille til Familieretshuset at træffe afgørelse om, at en person, der modsætter sig flytning eller mangler evnen til at give informeret samtykke hertil, jf. dog § 136 f, skal optages i et bestemt botilbud efter denne lov, botilbud i boliger opført efter den nu ophævede lov nr. 378 af 10. juni 1987 om boliger for ældre og personer med handicap, friplejebolig efter lov om friplejeboliger eller botilbud efter lov om almene boliger m.v. og om nødvendigt udskrives fra et botilbud, når 1) det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og 2) hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig og 3) den pågældende ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger og 4) den pågældende udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade og 5) det er uforsvarligt ikke at sørge for flytning.

Det foreslås, at der i § 129, stk. 1, efter »denne lov,« indsættes: »botilbud efter ældreloven«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven bl.a. er hensigten, at magtanvendelsesreglerne i afsnit VII i serviceloven fortsat vil skulle finde anvendelse for borgere på

UDKAST

ældreområdet. Det er derfor nødvendigt i § 129, stk. 1, i serviceloven at indsætte en henvisning til botilbud efter ældreloven.

Til nr. 10

Det fremgår af § 131 b, stk. 1, i serviceloven, at det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap efter indstilling fra kommunalbestyrelsen efter § 128 b, stk. 1, § 128 g, stk. 1, og § 128 h, stk. 1, træffer afgørelse om tilladelse til anvendelse af kamerakig, låsning og sikring af skabe og skuffer m.v. og adgang til en beboers bolig i et botilbud. Nævnets afgørelse skal træffes senest 2 uger efter modtagelse af kommunalbestyrelsens indstilling. Det følger af § 131 b, stk. 2, nr. 3, at indstillingen bl.a. skal indeholde oplysninger om den socialpædagogiske hjælp og pleje efter kapitel 16, der har været iværksat før indstillingen efter § 128 b, stk. 1, § 128 g, stk. 1, eller § 128 h, stk. 1.

Det foreslås, at der i § 131 b, stk. 2, nr. 3, efter »kapitel 16« indsættes: »i denne lov eller efter §§ 10, 16 og 17 i ældreloven«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven bl.a. er hensigten, at magtanvendelsesreglerne i afsnit VII i serviceloven fortsat vil skulle finde anvendelse for borgere på ældreområdet. Det er derfor nødvendigt i § 131 b, stk. 2, nr. 3, i serviceloven at indsætte en henvisning til de foreslåede §§ 10, 16 og 17 i ældreloven.

Der henvises til §§ 10, 16 og 17 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det fremgår af § 136 i serviceloven, at bestemmelserne i dette kapitel (24) gælder for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som ikke er en konsekvens af en erhvervet og fremadskridende mental svækkelse, der får personlig og praktisk hjælp eller socialpædagogisk bistand m.v. efter §§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102 eller aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter § 136 a. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Det foreslås, at der i § 136, 1. pkt., efter »104« indsættes: »i denne lov eller §§ 10, 16 og 17 i ældreloven«.

UDKAST

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven bl.a. er hensigten, at magtanvendelsesreglerne i afsnit VII i serviceloven fortsat vil skulle finde anvendelse for borgere på ældreområdet. Det er derfor nødvendigt i § 136, 1. pkt., i serviceloven at indsætte en henvisning til §§ 10, 16 og 17 i ældreloven.

Der henvises til §§ 10, 16 og 17 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det fremgår af § 136 b i serviceloven, at bestemmelserne i dette kapitel (24 b) gælder for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som er en konsekvens af en erhvervet og fremadskridende mental svækkelse, der får personlig og praktisk hjælp eller socialpædagogisk bistand m.v. efter §§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102 eller aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter §§ 136 c-136 f. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Det foreslås, at der i § 136 b, 1. pkt., efter »104« indsættes: »i denne lov eller §§ 10, 16 og 17 i ældreloven«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven bl.a. er hensigten, at magtanvendelsesreglerne i afsnit VII i serviceloven fortsat vil skulle finde anvendelse for borgere på ældreområdet. Det er derfor nødvendigt i § 136, 1. pkt., i serviceloven at indsætte en henvisning til de foreslåede §§ 10, 16 og 17 i ældreloven.

Der henvises til §§ 10, 16 og 17 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Det fremgår af § 137 b, stk. 1, i serviceloven, at kommunalbestyrelsen for visse besøgende kan træffe afgørelse om begrænsning af adgangen til fællesboligarealer i de boformer, der er nævnt i § 137 a, hvis 1) den besøgende udøver vold eller truer med vold over for andre beboere eller personalet eller i øvrigt udviser en adfærd, der er til fare for de øvrige beboere eller

UDKAST

personalet, 2) den besøgende, uden at der er tale om fysisk vold, generer eller udøver chikane over for andre beboere eller personalet eller 3) den besøgendes adfærd er stærkt generende for de andre beboere eller personalet ved at skabe generel utryghed ved at opholde sig på fællesboligarealerne eller forråelse af miljøet på fællesboligarealerne eller ved at vanskeliggøre den nødvendige hjælp efter lov om social service.

Efter § 137 c, stk. 1, i serviceloven kan kommunalbestyrelsen ikke træffe afgørelse om at begrænse konkrete besøgendes adgang i den del af boligen, som beboeren alene har råderet over. Efter § 137 c, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen dog træffe afgørelse om, at visse besøgende, der over for personalet udviser en adfærd som nævnt i § 137 b, stk. 1, nr. 1 og 2, ikke må være til stede i denne del af boligen i de tidsrum, hvor der leveres visiteret hjælp efter lov om social service.

Det foreslås, at der i § 137 b, stk. 1, nr. 3, og § 137 c, stk. 2, efter »lov om social service« indsættes: »eller ældreloven«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven bl.a. er hensigten, at magtanvendelsesreglerne i afsnit VII i serviceloven fortsat vil skulle finde anvendelse for borgere på ældreområdet. Det er derfor nødvendigt i § 137 b, stk. 1, nr. 3, og § 137 c, stk. 2, i serviceloven at indsætte en henvisning til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Efter § 137 d, stk. 1, i serviceloven, træffes afgørelser efter § 137 b, stk. 1, og § 137 c, stk. 2, på et møde i kommunalbestyrelsen eller i det stående udvalg, i kommuner med magistratsordning dog af det magistratsmedlem, som ydelser efter § 83 i lov om social service henhører under.

Det foreslås, at der i § 137 d, stk. 1, efter »lov om social service« indsættes: »eller personlig hjælp og pleje samt hjælp og støtte til nødvendige praktiske opgaver m.v., som er tildelt i medfør af § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven,«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven bl.a. er hensigten, at magtanvendelsesreglerne i afsnit VII i serviceloven fortsat vil skulle finde anvendelse for borgere på ældreområdet. Det er derfor nødvendigt i § 137 d, stk. 1, i serviceloven at indsætte

UDKAST

en henvisning til personlig hjælp og pleje samt hjælp og støtte til nødvendige praktiske opgaver m.v., som er tildelt i medfør af § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven.

Der henvises til 9, stk. 2, nr. 1 og 2, og § 10 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Det fremgår af § 139, stk. 1, i serviceloven, at social- og boligministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutninger om indhold, omfang og udførelse af tilbud til voksne efter denne lov samt følge disse beslutninger op, jf. dog stk. 2. Efter § 139, stk. 2, kan ældreministeren fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutninger om indhold, omfang og udførelse af tilbud til voksne efter §§ 79, 79 a, 83, 83 a, 84, 86, 119-122 og 192 samt følge disse beslutninger op.

Det foreslås, at i § 139, stk. 1, udgår », jf. dog stk. 2«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med lovforslagets § 1, nr. 16, foreslås, at § 139, stk. 2, i serviceloven skal ophæves. Det er derfor lovteknisk nødvendigt, at ”, jf. dog stk. 2” udgår af § 139, stk. 1.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Det fremgår af § 139, stk. 1, i serviceloven, at social- og boligministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutninger om indhold, omfang og udførelse af tilbud til voksne efter denne lov samt følge disse beslutninger op, jf. dog stk. 2. Efter § 139, sk. 2, kan ældreministeren fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutninger om indhold, omfang og udførelse af tilbud til voksne efter §§ 79, 79 a, 83, 83 a, 84, 86, 119-122 og 192 samt følge disse beslutninger op.

Det foreslås, at § 139, stk. 2, ophæves.

UDKAST

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det hensigten at en række af bestemmelserne om ældre i serviceloven skal videreføres. Det er dog ikke hensigten at videreføre reguleringen af kvalitetsstandarder i § 139, stk. 2, i serviceloven. Forslaget vil medføre, at § 139, stk. 2, vil blive ophævet.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Efter § 151, stk. 1, i serviceloven har den stedlige kommune pligt til at føre tilsyn med, at de kommunale opgaver efter §§ 83, 83 a og 86 løses i overensstemmelse med de afgørelser, kommunalbestyrelsen har truffet efter disse bestemmelser og i henhold til kommunalbestyrelsens vedtagne kvalitetsstandarder, jf. § 139. Det følger af § 151, stk. 2, at som led i tilsynsforpligtelsen efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen hvert år foretage mindst ét uanmeldt tilsynsbesøg på plejehjem m.v., jf. § 192, i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, og i andre, tilsvarende boligenheder i kommunen. Tilsynet omfatter indsatsen over for de beboere og lejere, der modtager kommunale serviceydelser. Tilsynet må ikke varetages af leverandører eller personer, der udfører opgaver på området. Efter § 151, stk. 3, gælder kommunalbestyrelsens forpligtelse efter stk. 1 og 2 ikke tilbud, som er omfattet af socialtilsynet, jf. § 4 i lov om socialtilsyn.

Det fremgår af § 151 a, stk. 1, i serviceloven, at pligten til at følge op på enkeltsager og føre tilsyn, jf. § 148, stk. 1 og 2, og § 151, stk. 1, påhviler for lejere og beboere i friplejeboliger kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor friplejeboligerne ligger. Efter § 151 a, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen som led i tilsynsforpligtelsen hvert år foretage mindst ét uanmeldt tilsynsbesøg i friplejeboligerne. Tilsynet omfatter indsatsen over for de lejere og beboere, der modtager kommunale serviceydelser. Tilsynet må ikke varetages af friplejeboligleverandører eller personer, der udfører opgaver for den friplejeboligleverandør, som tilsynet omfatter. Det følger af § 151 a, stk. 3, at kommunalbestyrelsen som led i hvert tilsynsbesøg skal sikre, at den service, der generelt leveres i friplejeboligbebyggelsen, er i overensstemmelse med friplejeboligleverandørens certifikation.

Det følger af § 151 b, stk. 1, i serviceloven, at konstaterer kommunalbestyrelsen ved tilsynsbesøget i friplejeboligerne, at borgeren ikke modtager den hjælp, som denne efter afgørelsen har krav på, skal kommunalbestyrelsen

UDKAST

orientere borgeren og den kommune, der har truffet afgørelse efter denne lov, hvis denne ikke er identisk med beliggenhedskommunen. Efter § 151 b, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen meddele friplejeboligleverandøren de påbud, som er nødvendige for at sikre, at hjælpen leveres i overensstemmelse med afgørelsen. Kommunalbestyrelsen skal meddele friplejeboligleverandøren, at undladelse af at levere hjælpen i overensstemmelse med afgørelsen kan medføre indberetning til Sundhedsstyrelsen. Hvis friplejeboligleverandøren ikke efterkommer påbuddet, indberetter kommunalbestyrelsen straks forholdet til Sundhedsstyrelsen. Kommunalbestyrelsen udarbejder indstilling til brug for afgørelser, der træffes af Sundhedsstyrelsen.

Det fremgår af § 151 c, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde og offentliggøre en tilsynspolitik for tilbud efter § 83, som er omfattet af reglerne om frit valg af leverandør efter § 91. Efter § 151 c, stk. 2, skal tilsynspolitikken indeholde kommunens procedurer for udførelse af tilsyn med disse tilbud og for opfølgning på tilsynet. Det følger af § 151 c, stk. 3, at kommunalbestyrelsen i tilslutning til beslutninger om serviceniveauet for tilbud efter § 83 og om udarbejdelse af kvalitetsstandarder efter § 139 mindst én gang årligt skal følge op på tilsynspolitikken, herunder foretage de nødvendige justeringer.

Det foreslås, at §§ 151-151 c ophæves.

Med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ældretilsyn er det bl.a. hensigten, at der skal indføres et nyt tilsyn på ældreområdet. Det er derfor nødvendigt at ophæve de nuværende §§ 150-150 e, 151-151 c, 157 a og 157 b i serviceloven i relation til tilsyn på ældreområdet. Det fremgår af § 3, stk. 3, i lov nr. 560 af 29. maj 2018 om ændring af lov om social service og lov om socialtilsyn (Styrket tilsyn på ældreområdet), at §§ 150-150 d, 157 a og 157 b i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1 ophæves den 31. december 2024. Med lovforslagets § 4 foreslås det, at de nævnte bestemmelser først skal ophæves den 1. juli 2025, således at der fortsat vil være en forsøgsordning med et statsligt ældretilsyn i Styrelsen for Patientsikkerhed frem til den 1. juli 2025, hvor det nye ældretilsyn med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ældretilsyn idriftsættes. Det fremgår af § 2, stk. 2, i lov nr. 750 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service (Genindførelse af ordning med obligatorisk opfølgnings- og læringsforløb efter påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn), at § 150 e i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, ophæves den 1. januar 2025. Med lovforslagets § 5 foreslås det, at den nævnte bestemmelse først skal ophæves den 1. juli 2025, således at forsøgsordningen med obligatorisk

UDKAST

opfølgings- og læringsforløb efter påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn vil være gældende for samme periode, som er gældende for forsøgsordningen med Ældretilsynet under Styrelsen for Patientsikkerhed. §§ 150-150 e, 157 a og 157 b i serviceloven vil således efter det foreslåede blive ophævet den 1. juli 2025. Det samme er ikke tilfældet for §§ 151-151 c i serviceloven. Det vil derfor være nødvendigt at ophæve disse bestemmelser, der vedrører kommunalbestyrelsernes tilsynsforpligtelse på ældreområdet. Forslaget vil således medføre, at §§ 151-151 c vil blive ophævet den 1. juli 2025.

Det bemærkes, at §§ 83, 83 a og 86 i serviceloven ikke foreslås ophævet, selvom det foreslås tilsvarende bestemmelser i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven. Dette skyldes, at ældrelovens målgruppe foreslås at være ældre, og at der fortsat vil skulle kunne gives hjælp og støtte m.v. efter §§ 83, 83 a og 86 i serviceloven til personer med fysisk eller psykisk nedsat funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Hjælp og støtte m.v. efter disse bestemmelser er i dag omfattet af kommunernes tilsyn på ældretilsynet. Den foreslåede ophævelse §§ 151-151 c i serviceloven vurderes dog ikke at ville have nogen særlig betydning for tilsynet med hjælp og støtte m.v. efter §§ 83, 83 a og 86, da der fortsat vil være et personrettet tilsyn og et driftsorienteret tilsyn med dette efter §§ 148 og 148 a i serviceloven.

Der henvises til §§ [indsæt de relevante bestemmelser] og bemærkningerne hertil i det samtidig fremsatte forslag til lov om ældretilsyn.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Det fremgår af § 161, stk. 1, i serviceloven, at der kan opkræves betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 83, stk. 1, nr. 3, og til hjælp efter § 84, hvis borgeren ikke samtidig modtager hjælp efter §§ 96 eller 100 eller efter §§ 86 eller 87 i barnets lov. Efter § 161, stk. 2, fastsætter social- og boligministeren regler om betaling for tilbud efter §§ 85 og 97-99 og om beregnings- og indkomstgrundlaget for betalingen for disse tilbud. Ifølge § 161, stk. 3, fastsætter ældreministeren regler om betaling for tilbud efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 og om beregnings- og indkomstgrundlag for betalingen for disse tilbud. Det følger af § 161, stk. 4, at ældreministeren fastsætter nærmere regler om modtagerens maksimale egenbetaling for madservice efter § 83, stk. 1, nr. 3, herunder om regulering af egenbetalingen.

Det foreslås, at i § 161, stk. 2, ændres »85« til: »83-85, 86«.

UDKAST

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås, at § 161, stk. 3, i serviceloven ophæves. Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det hensigten, at reguleringen af ældreområdet i serviceloven skal ophæves og flyttes til den foreslåede ældrelov. Dette er grunden til, at det bl.a. foreslås, at § 161, stk. 3, skal ophæves. §§ 83, 83 a, 84 og 86 foreslås dog ikke ophævet, idet disse bestemmelser fortsat vil skulle finde anvendelse for personer, der ikke vil være omfattet af den foreslåede tilsvarende bestemmelser i den foreslåede ældrelov. Der vil således fortsat være behov for, at der på socialområdet vil kunne fastsættes regler om betaling for tilbud efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 og om beregnings- og indkomstgrundlag for betalingen for disse tilbud. Forslaget vil således medføre, at sådanne regler fortsat vil kunne fastsættes af social- og boligministeren efter § 161, stk. 2, i serviceloven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Det fremgår af § 161, stk. 1, i serviceloven, at der kan opkræves betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 83, stk. 1, nr. 3, og til hjælp efter § 84, hvis borgeren ikke samtidig modtager hjælp efter §§ 96 eller 100 eller efter §§ 86 eller 87 i barnets lov. Efter § 161, stk. 2, fastsætter social- og boligministeren regler om betaling for tilbud efter §§ 85 og 97-99 og om beregnings- og indkomstgrundlaget for betalingen for disse tilbud. Ifølge § 161, stk. 3, fastsætter ældreministeren regler om betaling for tilbud efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 og om beregnings- og indkomstgrundlag for betalingen for disse tilbud. Det følger af § 161, stk. 4, at ældreministeren fastsætter nærmere regler om modtagerens maksimale egenbetaling for madservice efter § 83, stk. 1, nr. 3, herunder om regulering af egenbetalingen.

Det foreslås, at § 161, stk. 3, ophæves.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det hensigten, at reguleringen af ældreområdet i serviceloven skal ophæves og flyttes til den foreslåede nye ældrelov. Da §§ 83, 83 a, 84 og 86 i serviceloven ikke kun gælder for personer på ældreområdet (borgere der har nået pensionsalderen), men også personer med midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer, der ikke har nået pensionsalderen, foreslås disse bestemmelser dog ikke ophævet. I stedet foreslås tilsvarende bestemmelser i den foreslåede ældrelov (§§ 10, 13, 14, 16 og 17).

UDKAST

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det samtidig, at personer, der kan modtage hjælp og støtte m.v. efter de nævnte foreslåede bestemmelser i ældreloven, ikke vil kunne modtage hjælp og støtte m.v. efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 i serviceloven.

Da §§ 83, 83 a, 84 og 86 i serviceloven fortsat vil gælde på socialområdet, vil der fortsat være behov for, at der kan fastsættes regler om regler om betaling for tilbud efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 og om beregnings- og indkomstgrundlag for betalingen for disse tilbud. Med lovforslagets § 1, nr. 18, foreslås det, at social- og boligministeren således skal kunne fastsætte disse regler. Bestemmelsen i § 161, stk. 3, i serviceloven vil dermed blive overflødig, og forslaget vil således medføre, at § 161, stk. 3, vil blive ophævet.

Der henvises til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Det fremgår af § 161, stk. 1, i serviceloven, at der kan opkræves betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 83, stk. 1, nr. 3, og til hjælp efter § 84, hvis borgeren ikke samtidig modtager hjælp efter §§ 96 eller 100 eller efter §§ 86 eller 87 i barnets lov. Efter § 161, stk. 2, fastsætter social- og boligministeren regler om betaling for tilbud efter §§ 85 og 97-99 og om beregnings- og indkomstgrundlaget for betalingen for disse tilbud. Ifølge § 161, stk. 3, fastsætter ældreministeren regler om betaling for tilbud efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 og om beregnings- og indkomstgrundlag for betalingen for disse tilbud. Det følger af § 161, stk. 4, at ældreministeren fastsætter nærmere regler om modtagerens maksimale egenbetaling for madservice efter § 83, stk. 1, nr. 3, herunder om regulering af egenbetalingen.

Det foreslås, at i § 161, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »Ældreministeren« til: »Social- og boligministeren«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 18, hvorved det foreslås, at det fremadrettet vil være social- og boligministeren, der vil kunne fastsætte regler om betaling for tilbud efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 og om beregnings- og indkomstgrundlag for betalingen for disse tilbud, og lovforslagets § 1, nr. 19, hvorved det foreslås, at den gældende bestemmelse om, at ældreministeren kan fastsætte regler herom, skal ophæves. Da det således foreslås, at det fremover vil skulle være social- og boligministeren, der kan fastsætte regler om betaling for tilbud efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 og om beregnings- og indkomstgrundlag for betalingen for disse tilbud, bør det også være social- og boligministeren, der vil kunne fastsætte nærmere regler

UDKAST

om modtagerens maksimale egenbetaling for madservice efter § 83, stk. 1, nr. 3, herunder om regulering af egenbetalingen. Forslaget vil således medføre, at det fremover vil være social- og boligministeren, der vil kunne fastsætte regler herom.

Der henvises til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Det fremgår af § 181, stk. 1, i serviceloven, at staten afholder efter reglerne i stk. 2 og 3 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8, 2) udlændingelovens § 9 b, 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som konsekvens af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person, 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til en person over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1, 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3, 7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding, 8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som konsekvens af en tilknytning til en mindreårig asylansøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, 9) udlændingelovens § 9 e, 10) lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v. eller 11) lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Efter § 181, stk. 2, afholder staten fuldt ud udgifter til hjælp efter §§ 96, 98 og 100 i de første 3 år efter datoen for opholdstilladelsen. Det følger af § 181, stk. 3, at uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til udlændinge, som inden 2 år efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold i et tilbud efter §§ 107, 108 eller 192 i denne lov, eller § 43, stk. 1, nr. 1-4 eller 6, i barnets lov, i en friplejebolig efter lov om friplejeboliger eller i en bolig eller boform, som kan sidestilles hermed, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv.

Det foreslås, at i § 181, stk. 3, ændres »108 eller 192« til: »eller 108«, og »i en friplejebolig efter lov om friplejeboliger« udgår.

UDKAST

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det hensigten, at bestemmelser om ældreområdet i serviceloven skal ophæves og flyttes til den foreslåede nye ældrelov. Dette omfatter også § 192 i serviceloven og friplejeboliger efter lov om friplejeboliger. Det er derfor nødvendigt, at de dele af § 181, stk. 3, der vedrører ældreområdet, udgår. Forslaget vil således medføre, at henvisningen til § 192 i serviceloven og henvisningen til friplejeboliger efter lov om friplejeboliger vil udgå.

Der henvises til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Det fremgår af § 182, stk. 6, at det beløb, der er nævnt i § 120, stk. 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang pr. 1. januar 2023.

Det foreslås, at § 186, stk. 6, ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6, hvorved det foreslås, at kapitel 23 i serviceloven (§§ 119-122) ophæves. Da det således bl.a. foreslås, at § 120 skal ophæves, er det samtidig nødvendigt at ophæve den tilknyttede reguleringsbestemmelse i § 186, stk. 6, i serviceloven. Forslaget vil således medføre, at § 186, stk. 6, vil blive ophævet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Det fremgår af § 182, stk. 7, at fradragsbeløb og den maksimale betaling pr. time, der fastsættes i medfør af § 161, stk. 2 og 3, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Fradragsbeløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Den maksimale betaling pr. time afrundes til nærmeste kronebeløb.

Det foreslås, at i § 182, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., udgår »og 3«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 18, hvorved det foreslås, at det fremadrettet vil være social- og boligministeren, der vil

UDKAST

kunne fastsætte regler om betaling for tilbud efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 og om beregnings- og indkomstgrundlag for betalingen for disse tilbud, og lovforslagets § 1, nr. 19, hvorved det foreslås, at den gældende bestemmelse i § 161, stk. 3, om, at ældreministeren kan fastsætte regler herom, skal ophæves. Dette vil medføre behov for, at henvisningen i § 182, stk. 7, til § 161, stk. 3, skal udgå. Forslaget vil således medføre, at denne henvisning vil udgå.

Der henvises til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at loven indeholder regler for, hvordan kommunen (kommunalbestyrelsen) og statslige myndigheder på det sociale område (Familiereetshuset og Ankestyrelsen) skal behandle sager efter lovgivningen. Efter § 2, stk. 2, kan der i anden lovgivning være fastsat regler, der fraviger denne lov. Det følger af § 2, stk. 3, at social- og boligministeren, på beskæftigelsesområdet efter forhandling med beskæftigelsesministeren, bestemmer, hvilke sager denne lov helt eller delvis skal gælde for.

Det foreslås, at der i § 2, *stk. 3*, efter »beskæftigelsesministeren« indsættes: »og på ældreområdet efter forhandling med ældreministeren«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven foreslås det bl.a., at hovedparten af de bestemmelser i serviceloven, der vedrører ældreområdet, skal flyttes til og videreføres (nogle med mindre justeringer) i ældreloven.

Da ældreområdet med forslaget til ældreloven dermed vil blive udskilt fra serviceloven til en særskilt lov, som udelukkende vil høre under ældreministerens ressortområde, vurderes der at være behov for at indføre en bestemmelse om, at social- og boligministerens fastsættelse af, at hele eller dele af retssikkerhedsloven skal finde anvendelse på ældreområdet (for ældreloven m.v.), skal ske efter forhandling med ældreministeren. Med forslaget vil denne ordning blive indført.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

UDKAST

Det fremgår af § 3 a i retssikkerhedsloven, at fristerne efter § 3, stk. 2, for afgørelser efter lov om social service og barnets lov skal offentliggøres på og fremgå tydeligt af kommunens hjemmeside. Fristerne efter § 3, stk. 2, gælder også ved kommunalbestyrelsens behandling af afgørelser efter lov om social service og barnets lov, som er hjemvist af Ankestyrelsen. Fristerne regnes fra modtagelsen af Ankestyrelsens afgørelse.

Det foreslås, at i § 3 a, 1. og 2. pkt., ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven, er det bl.a. hensigten, at de frister, der i dag er gældende efter § 3 a i retssikkerhedsloven, fortsat vil skulle gælde for sager efter ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at der i § 3 a, 1. og 2. pkt. henvises til ældreloven. Forslaget vil medføre, at der indsættes en henvisning til ældreloven.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 8, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at social- og boligministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sagerne, herunder særlige tidsfrister for visse typer sager, jf. dog stk. 2 og 3. Det følger af § 8, stk. 2, at ældreministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov, herunder særlige tidsfrister for visse typer af sager.

Det foreslås, at i § 8, stk. 2, ændres »§§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov« til: »§§ 6, 10, 13, 14, 16-19, 21, 22, 24, 28-31 og 46 i ældreloven og §§ 6, 7, 9 og 11 i lov om ældretilsyn«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningerne i § 8, stk. 2, til en række bestemmelser i serviceloven, bliver ændret til en henvisning til en række bestemmelser i den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil disse henvisninger blive ændret.

Det bemærkes, at det med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven bl.a. foreslås, at der indsættes bestemmelser, der svarer til §§ 83, 83 a, 84 og 86

UDKAST

i serviceloven, sådan at ældre omfattet af målgruppen for den foreslåede ældrelov, fremover vil kunne modtage hjælp og støtte m.v. efter de foreslåede §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven. Samtidig foreslås det, at personer, der kan modtage hjælp og støtte efter disse foreslåede bestemmelser i ældreloven, ikke skal kunne modtage hjælp og støtte efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 i serviceloven (se lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil). Den foreslåede ændring af § 8, stk. 2, i retssikkerhedsloven vil derfor samtidig medføre, at det fremover vil være social- og boligministeren, der efter § 8, stk. 1, vil kunne fastsætte regler for behandling og opfølgning af sagerne, herunder særlige tidsfrister for visse typer sager, i relation til sager efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 i serviceloven.

Der henvises til §§ 10, 13, 14, 16 og 17 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven og til §§ 6, 7, 9 og 11 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ældretilsyn.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at pligten til at yde hjælp til en borger og afholde udgifterne hertil påhviler handlekommunen, jf. dog §§ 9 b og 9 c. Handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 2-12 og § 9 a. Det fremgår af § 9, stk. 2, at handlekommunen for en borger, der er gift, og som har fælles bopæl med ægtefællen, er den kommune, hvor den fælles bopæl er. Det følger af § 9, stk. 3, nr. 1, at en kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., når denne kommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren i en anden kommune har fået ophold i boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service.

Det foreslås, at der i § 9, stk. 3, efter »efter lov om social service« indsættes: », efter ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at en række af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven udvides til også at henvise til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil § 9, stk. 3, i retssikkerhedsloven blive udvidet med en henvisning til ældreloven.

UDKAST

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af § 9, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at pligten til at yde hjælp til en borger og afholde udgifterne hertil påhviler handlekommunen, jf. dog §§ 9 b og 9 c. Handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 2-12 og § 9 a. Det fremgår af § 9, stk. 2, at handlekommunen for en borger, der er gift, og som har fælles bopæl med ægtefællen, er den kommune, hvor den fælles bopæl er. Det følger af § 9, stk. 3, nr. 1, at en kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., når denne kommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren i en anden kommune har fået ophold i boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service.

Det foreslås, at i § 9, stk. 3, nr. 1, udgår »og 192«, og efter »service« indsættes: » eller §46 i ældreloven«.

Med det samtidig fremsatte forslag til ældreloven, er det bl.a. hensigten, at § 192 i serviceloven skal videreføres i ældreloven, og at denne bestemmelse skal ophæves i serviceloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til § 192 i serviceloven i § 9, stk. 3, nr. 1, i retssikkerhedsloven ændres til en henvisning til § 46 i den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil henvisning til § 192 i serviceloven udgå, og der vil samtidig blive indsat en henvisning til § 46 i den foreslåede ældrelov.

Der henvises til § 46 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af § 9 b, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at en person, som opholder sig midlertidigt uden for handlekommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service og § 90, nr. 1, i barnets lov i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp af handlekommunen. Personen har endvidere ret til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov, når det sker af hensyn til

UDKAST

kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. under det midlertidige ophold i kommunen. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig.

Det foreslås, at i § 9 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »og § 90, nr. 1, i barnets lov« til: », § 90, nr. 1, i barnets lov eller § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at de ældre, der i dag er omfattet af § 83 i serviceloven, fremover vil skulle kunne modtage den hjælp og pleje m.v., der kan gives efter § 83, efter § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at der i § 9 b, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven indsættes en henvisning til § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil denne henvisning blive indsat.

Der henvises til § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, og § 10 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af § 9 b, stk. 2, at døende, for hvem der efter § 119 i lov om social service eller § 90, nr. 11, i barnets lov udbetales plejevederlag i en anden kommune end handlekommunen, efter § 83 i lov om social service og § 90, nr. 1, i barnets lov har ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af handlekommunen. Den døende har endvidere ret til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted.

Det foreslås, at i § 9 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 119 i lov om social service eller § 90, nr. 11, i barnets lov« til: »§ 28 i ældreloven«, og »og § 90, nr. 1, i barnets lov« ændres til: », § 90, nr. 1, i barnets lov eller § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at de ældre, der i dag er omfattet af § 83 i serviceloven, fremover vil skulle kunne modtage den hjælp og pleje m.v., der kan gives efter § 83, efter § §

UDKAST

10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at der i § 9 b, stk. 2, 1. pkt., i retssikkerhedsloven indsættes en henvisning til § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i den foreslåede ældrelov. Derudover er det med forslaget til ældreloven hensigten, at bl.a. § 119 skal flyttes fra serviceloven til den foreslåede nye ældrelov. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen i § 9 b, stk. 2, 1. pkt., til § 119 i serviceloven, ændres til en henvisning til § 28 i ældreloven. Med forslaget vil disse ændringer blive foretaget.

Det bemærkes, at flytningen af § 119 fra serviceloven til den foreslåede ældrelov samtidig i § 9 b, stk. 2, 1. pkt., overflødiggør henvisningen til § 90, nr. 11, i barnets lov, der med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås ophævet. Forslaget vil således også medføre, at henvisningen til § 90, nr. 11, vil udgå.

Der henvises til § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, og § 28 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven. Endvidere henvises til lovforslagets § 3, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det fremgår af § 9 b, stk. 3, i retssikkerhedsloven, at plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service og § 90, nr. 11, i barnets lov, udbetales af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.

Det foreslås, at i § 9 b, stk. 3, ændres »§§ 120 og 122 i lov om social service og § 90, nr. 11, i barnets lov« til: »§§ 28 og 31 i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven, er det bl.a. hensigten, at servicelovens §§ 119-122 om pasning af døende skal flyttes til den foreslåede nye ældrelov, og at §§ 119-122 samtidig skal ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Det vil derfor være nødvendigt i retssikkerhedslovens § 9 b, stk. 3, at ændre henvisningen til de foreslåede nye §§ 28 og 31 i den foreslåede ældrelov. Forslaget vil således medføre, at henvisningen vil blive ændret.

Det bemærkes, at flytningen af §§ 119-122 fra serviceloven til den foreslåede ældrelov samtidig i § 9 b, stk. 3, overflødiggør henvisningen til § 90, nr. 11, i barnets lov, der med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås ophævet. Forslaget vil således også medføre, at henvisningen til § 90, nr. 11, vil udgå.

UDKAST

Der henvises til §§ 28 og 31 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven. Endvidere henvises til lovforslagets § 3, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det fremgår af § 9 c, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at handlekommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne af den tidligere handlekommune efter stk. 2-6. Det følger af § 9 c, stk. 2, nr. 1, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når den tidligere handlekommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 2, nr. 1, udgår »og 192«, og efter »service« indsættes: »eller § 46 i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven, er det bl.a. hensigten, at § 192 i serviceloven skal flyttes til ældreloven, og at denne bestemmelse skal ophæves i serviceloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til § 192 i § 9 c, stk. 2, nr. 1, i retssikkerhedsloven udgår, og at der i stedet indsættes en henvisning til den foreslåede § 46 i ældreloven. Med forslaget vil disse ændringer således blive foretaget.

Der henvises til § 46 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det fremgår af § 9 c, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at handlekommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov

UDKAST

om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere handlekommune efter stk. 2-6. Det følger af § 9 c, stk. 5, nr. 1, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, dog undtaget udgifter omfattet af § 96 b, stk. 2, i lov om social service, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 5, indsættes efter »§ 96 b, stk. 2, i lov om social service,«: »og efter ældreloven,«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 9 c, stk. 5, i retssikkerhedsloven udvides til også at henvise til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil § 9 c, stk. 5, i retssikkerhedsloven således blive udvidet med en henvisning til ældreloven.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det fremgår af § 9 c, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at handlekommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere handlekommune efter stk. 2-6. Det følger af § 9 c, stk. 5, nr. 1, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, dog undtaget udgifter omfattet af § 96 b, stk. 2, i lov om social service, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 5, nr. 1, udgår »og § 192«, og efter »service« indsættes: »eller § 46 i ældreloven«.

UDKAST

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven, er det bl.a. hensigten, at § 192 i serviceloven skal flyttes til ældreloven, og at denne bestemmelse skal ophæves i serviceloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til § 192 i § 9 c, stk. 5, nr. 1, i retssikkerhedsloven udgår, og at der i stedet indsættes en henvisning til den foreslåede § 46 i ældreloven. Med forslaget vil disse ændringer således blive foretaget.

Der henvises til § 46 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det fremgår af § 9 c, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at handlekommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne af den tidligere handlekommune efter stk. 2-6. Det følger af § 9 c, stk. 6, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service og barnets lov, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2 og 5 eller der iværksættes foranstaltninger som nævnt i stk. 4 og den tidligere handlekommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. Handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter barnets lov, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 43 i barnets lov, som følge af en tidligere handlekommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 6, 1. pkt., ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 9 c, stk. 6, 1. pkt., i retssikkerhedsloven udvides til også at henvise til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil § 9 c, stk. 6,

UDKAST

1. pkt., i retssikkerhedsloven således blive udvidet med en henvisning til ældreloven.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Det fremgår af § 9 c, stk. 7, i retssikkerhedsloven, at handlekommunen i sager efter lov om social service og barnets lov refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service og § 90, nr. 1, i barnets lov og til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1 og 2. Endvidere refunderer handlekommunen i sager efter lov om social service og barnets lov udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 3.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 7, 1. pkt., ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«, og »og § 90, nr. 1, i barnets lov« ændres til: », § 90, nr. 1, i barnets lov og § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Dette gælder også § 83 i serviceloven, idet dog bemærkes, at § 83 ikke samtidig foreslås ophævet, da den fortsat vil skulle finde anvendelse for personer med fysisk eller psykisk nedsat funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Det er derfor nødvendigt, at henvisningerne til serviceloven og til § 83 i serviceloven i § 9 c, stk. 7, 1. pkt., i retssikkerhedsloven udvides til også at henvise til den foreslåede ældrelov og til § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven. Med forslaget vil § 9 c, stk. 7, 1. pkt., i retssikkerhedsloven således blive udvidet med en henvisning til ældreloven og til § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven.

Der henvises til § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, og § 10 i den foreslåede nye ældrelov og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Det fremgår af § 9 c, stk. 7, i retssikkerhedsloven, at handlekommunen i sager efter lov om social service og barnets lov refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service og § 90, nr. 1, i

UDKAST

barnets lov og til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1 og 2. Endvidere refunderer handlekommunen i sager efter lov om social service og barnets lov udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 3.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 7, 2. pkt., ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«, og »§§ 120 og 122 i lov om social service« ændres til: »§§ 28 og 31 i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Dette gælder også §§ 119-122 i serviceloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningerne til serviceloven og til §§ 120 og 122 i serviceloven i § 9 c, stk. 7, 2. pkt., i retssikkerhedsloven udvides til også at henvise til den foreslåede ældrelov og til §§ 28 og 31 i ældreloven. Med forslaget vil § 9 c, stk. 7, 2. pkt., i retssikkerhedsloven således blive udvidet med en henvisning til ældreloven og til §§ 28 og 31 i ældreloven.

Der henvises til §§ 8 og 31 og bemærkningerne hertil i den foreslåede nye ældrelov.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Det fremgår af § 9 c, stk. 9, i retssikkerhedsloven, at når det fastlægges, at handlekommunen for en borger ikke er den midlertidige handlekommune efter § 9, stk. 8, eller § 9 a, stk. 12, yder handlekommunen refusion for den midlertidige handlekommunes udgifter efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service og barnets lov i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 9, ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 9 c, stk. 9, i retssikkerhedsloven udvides til også at

UDKAST

henvise til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil § 9 c, stk. 9, i retssikkerhedsloven således blive udvidet med en henvisning til ældreloven.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Det fremgår af § 9 c, stk. 10, i retssikkerhedsloven, at de udgifter, som handlekommunen kan få dækket efter stk. 2-7 og 9, er handlekommunens faktiske udgifter. De faktiske udgifter omfatter en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter lov om social service eller barnets lov, har handlekommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 10, 3. pkt., ændres »eller barnets lov« til: », barnets lov eller ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 9 c, stk. 10, 3. pkt., i retssikkerhedsloven udvides til også at henvise til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil § 9 c, stk. 10, 3. pkt., i retssikkerhedsloven således blive udvidet med en henvisning til ældreloven.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Det fremgår af § 9 c, stk. 12, i retssikkerhedsloven, at kommuner uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-6, indbyrdes kan aftale, at en tidligere handlekommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service og barnets lov. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde.

Det foreslås, at i § 9 c, stk. 12, 1. pkt., ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 9 c, stk. 12, 1. pkt., i retssikkerhedsloven udvides til

UDKAST

også at henvise til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil § 9 c, stk. 12, 1. pkt., i retssikkerhedsloven således blive udvidet med en henvisning til ældreloven.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Det fremgår af § 9 c, stk. 3, i retssikkerhedsloven, at krav efter stk. 2-9 skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet. Krav efter lov om social service og barnets lov skal dog rejses senest 12 måneder efter, at hjælpen er ydet.

Det foreslås, at i § 9 c, *stk. 13, 2. pkt.*, ændres »og barnets lov« til: », og barnets lov og ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 9 c, stk. 13, 2. pkt., i retssikkerhedsloven udvides til også at henvise til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil § 9 c, stk. 13, 2. pkt., i retssikkerhedsloven således blive udvidet med en henvisning til ældreloven.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Det fremgår af § 12 c i retssikkerhedsloven, at til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver m.v. efter § 79 a, kapitel 16 og §§ 107 og 108 i lov om social service, § 90, nr. 1-3, i barnets lov og sundhedsloven samt til brug for opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan kommunalbestyrelser og sygehuse udveksle oplysninger om indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse af borgere i kommunen og om borgernes akutte sygehusophold, hvor borgeren opholder sig på sygehuset til vurdering og behandling uden at være indlagt. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

Det foreslås, at i § 12 c, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »§ 79 a«, og efter »barnets lov« indsættes: », kapitel 3 i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at

UDKAST

henvisningen til § 79 a i § 12 c, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven udgår, og at der derudover henvises til kapitel 3 i den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil disse ændringer blive foretaget.

Der henvises til kapitel 3 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Det fremgår af § 13, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at til brug for planlægningen af aftaler kan kommunalbestyrelser videregive oplysninger til Sundhedsdatastyrelsen om, hvornår en borger modtager forebyggende hjemmebesøg efter § 79 a i lov om social service og omsorg m.v. efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service, med henblik på behandling, herunder opbevaring, i den fælles digitale infrastruktur, jf. § 193 b i sundhedsloven. Videregivelsen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

Det foreslås, at i § 13, stk. 1, 1. pkt., udgår »forebyggende hjemmebesøg efter § 79 a i lov om social service«, og efter »§§ 83-84 og 86 i lov om social service« indsættes: »§§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Dette omfatter også § 79 a i serviceloven. Det er også hensigten, at de ældre, der i dag er omfattet af §§ 83-84 og 86 i serviceloven, fremover vil skulle kunne modtage den hjælp og pleje m.v., der kan gives efter disse bestemmelser i serviceloven, efter §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til § 79 a i § 13, stk. 1, 1. pkt., udgår, og at der samtidig indsættes en henvisning til §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil disse ændringer blive foretaget.

Der henvises til §§ 10, 13, 14, 16 og 17 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Det fremgår af § 16 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at kommunalbestyrelsen fører et kriminalpræventivt tilsyn med personer, som i henhold til dom eller

UDKAST

kendelse eller som vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal undergives tilsyn af de sociale myndigheder. Dette tilsyn føres af handlekommunen i sager efter lov om social service eller barnets lov. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om ophold i en boform efter § 108 i lov om social service.

Det foreslås, at i § 16 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »eller barnets lov« til: », barnets lov eller ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 16 a, stk. 1, 2. pkt., i retssikkerhedsloven udvides til også at henvise til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil § 16 a, stk. 1, 2. pkt., i retssikkerhedsloven således blive udvidet med en henvisning til ældreloven.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Det fremgår af § 30, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at i hver kommune etableres mindst ét ældreråd. Ældrerådets medlemmer vælges ved direkte valg. Ældrerådet rådgiver kommunalbestyrelsen i ældrepolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører de ældre. Efter § 30, stk. 2, består ældrerådet af mindst 5 medlemmer, og for hvert medlem kan vælges en stedfortræder. Der kan ikke anvendes listeopstillinger eller indgås valgforbund i forbindelse med valg til ældreråd. Det følger af § 30, stk. 3, at kommunalbestyrelsen i samarbejde med ældrerådet skal fastlægge de nærmere rammer for rådets virke, herunder aftale nærmere om, hvordan og i hvilket omfang ældrerådet skal høres. Såfremt der ikke kan opnås enighed om, hvordan og i hvilket omfang ældrerådet skal høres, skal kommunalbestyrelsen høre ældrerådet om alle forslag, der vedrører de ældre. Overskriften til § 30 er ”Ældreråd”.

Efter § 31, stk. 1, i retssikkerhedsloven fastsætter kommunalbestyrelsen i samarbejde med ældrerådet vedtægter for ældrerådet. Ældrerådet fastsætter selv sin forretningsorden. Det følger af § 31, stk. 2, at kommunalbestyrelsen betaler udgifterne ved ældrerådets virksomhed og stiller sekretariatsbistand til rådighed, hvis rådet ønsker dette. Det fremgår af § 31, stk. 3, at kommunalbestyrelsen yder diæter, erstatning for dokumenteret tabt

UDKAST

arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse til ældrerådets medlemmer. Efter § 31, stk. 4, er et medlem af rådet ikke forpligtet til at modtage diæter eller udgiftsgodtgørelse, der tilkommer den pågældende efter stk. 3.

Det fremgår af § 32, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at kommunalbestyrelsen sørger for, at der afholdes valg til ældrerådet mindst hvert fjerde år, og fastsætter i samarbejde med ældrerådet regler for, hvordan valget skal afholdes. Efter § 32, stk. 2, har personer, der har fast bopæl i kommunen, og som er fyldt 60 år, valgret og er valgbare til ældrerådet. Det følger af § 32, stk. 3, at er der ikke 4 uger før valgdagen opstillet det nødvendige antal kandidater, kan kommunalbestyrelsen i samråd med det siddende ældreråd beslutte at aflyse afstemningen. Alle de opstillede kandidater er i så fald valgt.

Efter § 33 i retssikkerhedsloven kan ældreministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen give dispensation fra reglerne i §§ 30-32.

Det foreslås, at *overskriften* før § 30 og §§ 30-33 ophæves.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at bestemmelserne i serviceloven om ældreråd skal flyttes til og videreføres (nogle med mindre justeringer) i ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at overskriften før § 30 og §§ 30-33 i serviceloven ophæves. Med forslaget vil overskriften og disse bestemmelser blive ophævet.

Der henvises til §§ 34-37 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Det fremgår af § 43, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge, barnets lov og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres. Dette gælder også for privatinstitutioner, jf. § 19, stk. 5, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven og for friplejeboliger.

Det foreslås, at der i § 43, stk. 1, 1. pkt., efter »barnets lov« indsættes: », ældreloven«.

UDKAST

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 43, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven udvides til også at være en henvisning til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil denne henvisning blive indsat.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

Det fremgår af § 82 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at offentlige og private leverandører af ydelser og tilbud som nævnt i stk. 2, kommunalbestyrelser og regionsråd har pligt til inden for en frist, der fastsættes af ældreministeren, at tilvejebringe og indberette oplysninger, som ministeren anmoder om til brug for statistik. Det følger af § 82 a, stk. 2, at forpligtelsen til at tilvejebringe og indberette oplysninger efter stk. 1 angår hjælp og støtte efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122 og 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov.

Det følger af § 83, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at kommunalbestyrelserne har pligt til inden for en af social- og boligministeren fastsat frist at give Social-, Bolig- og Ældreministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen på det sociale område, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen, jf. dog stk. 2. Det fremgår af § 83, stk. 2, at kommunalbestyrelserne har pligt til inden for en af ældreministeren fastsat frist at give Social-, Bolig- og Ældreministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen i hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen.

Det foreslås, at i § 82 a, stk. 2, og § 83, stk. 2, ændres »§§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122 og 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov« til: »§§ 6, 10, 13, 14, 16-19, 21, 22, 24, 28-31 og 46 i ældreloven og §§ 1-16 i lov om ældretilsyn«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Med det samtidigt fremsatte forslag til

UDKAST

lov om ældretilsyn er det hensigten [her indsættes uddybende tekst] Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122 og 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service og § 90, nr. 1-3 og 11, i barnets lov i § 82 a, stk. 2 og § 83, stk. 2, i retssikkerhedsloven ændres til en henvisning til §§ 6, 10, 13, 14, 16-19, 21, 22, 24, 28-31 og 46 i ældreloven og §§ 1-16 i lov om ældretilsyn i den foreslåede ældrelov og den foreslåede lov om ældretilsyn. Med forslaget vil disse henvisninger blive indsat.

Der henvises til §§ 6, 10, 13, 14, 16-19, 21, 22, 24, 28-31 og 46 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven. Der henvises også til §§ 1-16 og bemærkningerne hertil i det samtidig fremsatte forslag til lov om ældretilsyn.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Det fremgår af § 84, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at ældreministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter § 138 i sundhedsloven. Det følger af § 84, stk. 2, at indenrigs- og sundhedsministeren efter forhandling med ældreministeren kan fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service.

Det foreslås, at i § 84, stk. 2, ændres »§§ 83-84 og 86 i lov om social service« til: »§§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven«.

Med det samtidig fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at de ældre, der i dag er omfattet af §§ 83-84 og 86 i serviceloven, fremover vil skulle kunne modtage den hjælp og pleje m.v., der kan gives efter disse bestemmelser i serviceloven, efter §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til §§ 83-86 og 86 i serviceloven ændres til en henvisning til §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil denne henvisning blive ændret.

Der henvises til §§ 10, 13, 14, 16 og 17 og bemærkningerne hertil i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26

UDKAST

Det fremgår af § 84, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at ældreministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter § 138 i sundhedsloven. Det følger af § 84, stk. 2, at indenrigs- og sundhedsministeren efter forhandling med ældreministeren kan fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service.

Det foreslås, at der som nyt *stk. 3* indsættes i § 84: »Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter forhandling med social- og boligministeren fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service.«

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med lovforslagets § 2, nr. 25, foreslås, at henvisningen til servicelovens §§ 83-84 og 86 ændres til en henvisning til §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven. Forslaget skal også ses i sammenhæng med, at det med forslaget til ældreloven bl.a. er hensigten, at §§ 83, 83 a og 86 i serviceloven ikke foreslås ophævet, selvom det foreslås tilsvarende bestemmelser i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven. Dette skyldes, at ældrelovens målgruppe foreslås at være ældre, og at der fortsat vil skulle kunne gives hjælp og støtte m.v. efter §§ 83, 83 a og 86 i serviceloven til personer med fysisk eller psykisk nedsat funktionsevne eller med særlige sociale problemer.

Da henvisningen til i § 84, stk. 2, i retssikkerhedsloven til §§ 83-84 og 86 i serviceloven foreslås ændret til en henvisning til de tilsvarende foreslåede bestemmelser i ældreloven (§§ 10, 13, 14, 16 og 17), og da de nævnte bestemmelser i serviceloven ikke samtidig foreslås ophævet, er der behov for, at der fortsat vil være hjemmel til at fastsætte regler om indsamling af oplysning om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter §§ 83-84 og 86 i serviceloven – dog sådan at det fremadrettet til være social- og boligministeren, der vil have denne bemyndigelse til at fastsætte sådanne regler. Forslaget vil medføre, at der fortsat vil være hjemmel hertil.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 27

Det fremgår af § 84 a i retssikkerhedsloven, at social- og boligministeren hvert år inden den 1. juli på et kommuneopdelt danmarkskort offentliggør det forudgående års statistik over omgørelsesprocenten i Ankestyrelsens afgørelser i klagesager efter lov om social service og barnets lov.

UDKAST

Det foreslås, at i § 84 a ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 84 a i retssikkerhedsloven udvides til også at være en henvisning til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil der blive indsat denne henvisning.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Det fremgår af § 89 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at for personer, for hvem kommunalbestyrelsen i en tidligere handlekommune efter § 3, stk. 4, eller § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 har truffet afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service, påhviler denne pligt personens aktuelle handlekommune, jf. § 9, stk. 1. Det følger af § 89 a, stk. 2, at den aktuelle handlekommune efter stk. 1 har ret til refusion for udgifter efter lov om social service og barnets lov fra den kommune, der traf afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service. § 9 c, stk. 10 og 13, finder anvendelse.

Det foreslås, at i § 89 a, stk. 2, ændres »og barnets lov« til: », barnets lov og ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til serviceloven i § 89 a, stk. 2, i retssikkerhedsloven udvides til også at være en henvisning til den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil der blive indsat denne henvisning.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29

Det fremgår af § 90, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Efter § 90, stk. 2, kan social- og boligministeren efter aftale med Færøernes landsstyre og Grønlands Naalakkersuisut fastsætte, at hjælp efter lov om social service til personer, der er visiteret til boformer eller boliger i Danmark efter regler fastsat i medfør af § 196, stk.

UDKAST

2, 1. pkt., i lov om social service, uanset denne lovs § 9, stk. 1, jf. stk. 2, ydes af den visiterende færøske eller grønlandske myndighed.

Det foreslås, at i § 90, stk. 2, indsættes efter »Social- og boligministeren«: »på ældreområdet efter forhandling med ældreministeren«, efter »efter lov om social service« indsættes: »og ældreloven«, og efter »§ 196, stk. 2, 1. pkt., i lov om social service« indsættes: »og § [indsæt den bestemmelse i ældreloven, der svarer til § 196, stk. 2, 1. pkt., i serviceloven] i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven foreslås det bl.a., at hovedparten af de bestemmelser i serviceloven, der vedrører ældreområdet, skal flyttes til og videreføres (nogle med mindre justeringer) i den foreslåede nye ældrelov.

Da ældreområdet med forslaget til ældreloven dermed vil blive udskilt fra serviceloven til en særskilt lov, som udelukkende vil høre under ældreministerens ressortområde, vurderes der at være behov for at indføre en bestemmelse om, at social- og boligministerens fastsættelse af, at hjælp efter de bestemmelser i serviceloven, der med forslaget til ældreloven foreslås flyttet til denne nye lov, ydes af den visiterende færøske eller grønlandske myndighed, skal ske efter forhandling med ældreministeren. Endvidere vil der være behov for, at henvisningen til serviceloven i § 90, stk. 2, i retssikkerhedsloven udvides med en henvisning til den foreslåede nye ældrelov. Det vil tillige være behov for, at henvisningen til § 196, stk. 2, 1. pkt., i serviceloven udvides med en henvisning til § [indsæt den bestemmelse, der svarer til § 196, stk. 2, 1. pkt.] i den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil disse ændringer således blive foretaget.

Det henvises til § [indsæt den bestemmelse, der svarer til § 196, stk. 2, 1. pkt.] i den foreslåede ældrelov og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

Det fremgår af § 90, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Efter § 90, stk. 3, kan social- og boligministeren fastsætte særlige regler om handlekommuneforholdet efter ophør af en grønlandsk eller færøsk borgers ophold i et tilbud i Danmark på baggrund af en aftale mellem en dansk kommune og en grønlandsk eller færøsk social myndighed efter regler udstedt i medfør af § 196, stk. 2, i lov om social service eller § 214, stk. 3, i barnets lov.

UDKAST

Det foreslås, at i § 90, stk. 3, ændres »eller § 214, stk. 3, i barnets lov« til: »§ 214, stk. 3, i barnets lov eller § 48 i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at hovedparten af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Det er derfor nødvendigt, at henvisningen til servicelovens § 196, stk. 2, i § 90, stk. 3, i retssikkerhedsloven udvides med en henvisning til § 48 i den foreslåede ældrelov. Med forslaget vil der blive indsat denne henvisning.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § X [ændringer i socialtilsynsloven]

[Udestår]

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af § 80, stk. 3, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at hjælp og støtte til børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse og deres familier efter dette kapitel tilrettelægges i sammenhæng med de øvrige tilbud og indsatser efter denne lov, lov om social service, jf. § 90, stk. 1, i denne lov eller anden relevant lovgivning.

Det foreslås, at i § 80, stk. 3, indsættes efter »§ 90, stk. 1, i denne lov«: »§§ 28-31 i ældreloven«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at §§ 119-122 i serviceloven skal ophæves og flyttes til den foreslåede nye ældrelov. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil og til §§ 28-31 i det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven og bemærkningerne hertil. Med lovforslagets § 3, nr. 2, foreslås det endvidere som konsekvens af, at børn og unge efter de foreslåede bestemmelser i ældreloven uanset ældrelovens målgruppe i øvrigt (ældre) vil være omfattet af disse bestemmelser, at § 90, nr. 12, i barnets lov ophæves.

Da der med ophævelsen af § 90, nr. 12, ikke længere vil være en henvisning i barnets lov til bestemmelser om pasning af døende (de nævnte bestemmelser i serviceloven, som foreslås ophævet og flyttet til den foreslåede ældrelov), vurderes der at være behov for, at der i § 80, stk. 3, i barnets lov

UDKAST

indsættes en henvisning til de foreslåede §§ 28-31 i ældreloven. Forslaget vil medføre, at denne henvisning vil blive indsat.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 90 i barnets lov, at følgende bestemmelser i lov om social service finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier omfattet af denne lov, som har behov herfor: 1) § 83 om personlig og praktisk hjælp, 2) § 84, stk. 1, om afløsning og aflastning, § 86, stk. 2, om vedligeholdelsestræning, 4) § 112 om hjælpemidler, 5) § 113 om forbrugsgoder, 6) § 113 b om midlertidige hjælpemidler og forbrugsgoder, 7) § 114 om bilstøtte, 8) § 116 om boligindretning, 9) § 117 om individuel befordring, 10) § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom, herunder ledsagelse som omfattet af § 89 i denne lov, 11) § 118 om pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom, 12) §§ 119-122 om pasning af nærtstående, som ønsker at dø i eget hjem.

Det foreslås at, § 90, nr. 12, ophæves.

Med det samtidigt fremsatte lovforslag om ældreloven er det bl.a. hensigten, at bestemmelserne i kapitel 23 i serviceloven (§§ 119-122) om pasning af døende skal ophæves og flyttes til den foreslåede ældrelov. Der henvises til §§ 28-31 i forslaget til ældreloven og bemærkningerne dertil. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse om ældrelovens målgruppe i § 2 foreslås at indeholde en undtagelse, sådan at alle, der har lovligt ophold i Danmark, vil kunne have ret til plejevederlag til pasning af døende, selvom den foreslåede ældrelov som udgangspunkt alene vil have ældre, der har nået folkepensionsalderen, som målgruppe.

Da §§ 119-122 i serviceloven således foreslås ophævet, er det nødvendigt samtidig at ophæve § 90, nr. 12, i barnets lov, da der i denne bestemmelse er en henvisning til §§ 119-122 i serviceloven. Da børn og unge samt voksne både under og over folkepensionsalderen efter de foreslåede bestemmelser i ældreloven om pasning af døende vil være omfattet af målgruppen for disse bestemmelser, er der ikke længere behov for en bestemmelse herom i barnets lov. Forslaget vil således medføre, at § 90, nr. 12, i barnets lov vil blive ophævet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af § 3, stk. 3, i lov nr. 560 af 29. maj 2018 om ændring af lov om social service og lov om socialtilsyn (Styrket tilsyn på ældreområdet), at §§ 150-150 d, 157 a og 157 b i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1 ophæves den 31. december 2024.

Det foreslås, at i § 3, *stk. 3*, ændres »31. december 2024« til: »1. juli 2025«.

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at en række af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Derudover er det hensigten, at der med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ældretilsyn skal indføres et nyt tilsyn på ældreområdet. Endvidere er det hensigten, at der med det samtidigt fremsatte forslag til lov om lokalplejehjem skal indføres mulighed for, at kommunerne kan oprette lokalplejehjem. Den foreslåede ældrelov og lov om ældretilsyn forslås at træde i kraft den 1. januar 2025, men med idriftsættelse de 1. juli 2025, mens lov om lokalplejehjem forslås at træde i kraft den 1. januar 2025. Da lokalplejehjem på samme måde som andre plejehjem og plejecentre m.v. bør være underlagt tilsynet på ældreområdet, og da den foreslåede nye lov om ældretilsyn først idriftsættes den 1. juli 2025, er der behov for, at den gældende regulering i §§ 150-150 d, 157 a og 157 b i serviceloven gælder indtil den 1. juli 2025. Forslaget vil medføre, at de nævnte bestemmelser i serviceloven først vil blive ophævet på dette tidspunkt.

Der henvises til bemærkningerne til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 2, i lov nr. 750 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service (Genindførelse af ordning med obligatorisk opfølgings- og læringsforløb efter påbud fra Styrelsen for Patientsikkerheds Ældretilsyn), at § 150 e i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, ophæves den 1. januar 2025.

Det foreslås, at i § 2, *stk. 2*, ændres »1. januar 2025« til: »1. juli 2025«.

UDKAST

Med det samtidigt fremsatte forslag til ældreloven er det bl.a. hensigten, at en række af de bestemmelser, der i dag regulerer ældreområdet, skal flyttes fra serviceloven til ældreloven. Derudover er det hensigten, at der med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ældretilsyn skal indføres et nyt tilsyn på ældreområdet. Endvidere er det hensigten, at der med det samtidigt fremsatte forslag til lov om lokalplejehjem skal indføres mulighed for, at kommunerne kan oprette lokalplejehjem. Den foreslåede ældrelov og lov om ældretilsyn forslås at træde i kraft den 1. januar 2025, men med idriftsættelse den 1. juli 2025, mens lov om lokalplejehjem forslås at træde i kraft den 1. januar 2025. Da lokalplejehjem på samme måde som andre plejehjem og plejecentre m.v. bør være underlagt tilsynet på ældreområdet, og da den samtidigt fremsatte nye lov om ældretilsyn først vil idriftsættes den 1. juli 2025, er det behov for, at den gældende § 150 e i serviceloven gælder indtil den 1. juli 2025, således at den gældende § 150 e i serviceloven om obligatorisk opfølgings- og læringsforløb efter påbud fra Styrelsen for Patient sikkerheds Ældretilsyn vil være gældende for samme periode, som er gældende for forsøgsordningen med Ældretilsynet under Styrelsen for Patient sikkerhed. Forslaget vil medføre, at § 150 e i serviceloven først vil blive ophævet på dette tidspunkt.

Der henvises til bemærkningerne til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2025.

Forslaget vil medføre, at [her indsættes en evt. kort beskrivelse af, hvad er ikke vil være omfattet af eventuelle overgangsordninger].

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 4 og 5 skal træde i kraft den 1. januar 2025.

Forslaget vil medføre, at §§ 150-150 e, 157 a og 157 b i serviceloven vil gælde indtil den 1. juli 2025, og at de nævnte bestemmelser i serviceloven først vil blive ophævet på dette tidspunkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at loven ikke skal finde anvendelse på [f.eks. ansøgninger indgivet før lovens ikrafttræden], idet det foreslås, at sådanne [ansøgninger] skal behandles efter de hidtil gældende regler.

[Gerne uddybning med eksempler el.lign.]

Til § 7

UDKAST

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at lovens § X ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Færøerne/Grønland/Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske/grønlandske/henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

[Uddybning af baggrunden for den foreslåede territorialbestemmelse.]

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	1. § X affattes således: »§ X. ...«.
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret senest ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	
§ 50. ---	
<i>Stk. 2. ---</i>	
<i>Stk. 3. Tilskud efter § 7 udbetales til anmeldte virksomheder.</i>	1. § 50, stk. 3, affattes således: »Tilskud efter § 7 udbetales til anmeldte virksomheder.«
<i>Stk. 4-9.---</i>	
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret bl.a. ved lov nr. ... af ... og senest ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>

UDKAST

§ X. ...	1. ...